

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΕΥΓΕΝΙΑΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥ.

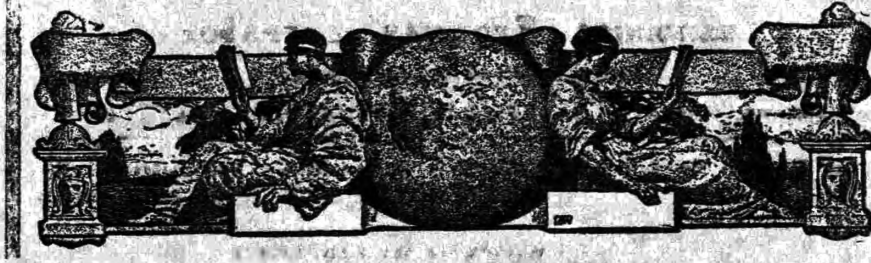
1910-1911
37-48

ΕΤΟΣ Δ'. ΤΕΥΧΟΣ 37
ΑΘΗΝΑΙ. Νοέμβριος 1910.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

≡ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ≡

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

**Εντυπώσεις από την Αίγυπτον (*Αλεξάνδρεια):* ΕΥΓΕΝΙΑΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥ.—*Ἡ Ἑλλήσις ἐν Λονδίνο:* Δος ΟΛΓΑΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗ.—*Διακρίσεις Ἑλληνίδες κατὰ τὸν 19^{ον}.* Αἶθρα (Μαργαρίτα Ἀλβάνη-Μηριάτη): ΣΠΥΡ. ΔΕΒΙΑΖΗ.—*Ἡ Τραγωδία τοῦ Τολοκῶ:* Δος ΑΝΝΑΣ ΣΤΑΜΑΤΕΛΑΤΟΥ.—*Ἡ θέσις τῆς Γυναικὸς ἐν τῇ σημερινῇ Κοινωνίᾳ:* Δος ΠΟΛΥΜΝΙΑΣ ΛΑΣΚΑΡΕΩΣ.—*Ἡ θέσις τῆς Γυναικὸς ἐν ταῖς θρησκευτικαῖς καὶ ἰδίως ἐν τῷ Χριστιανισμῷ:* ΔΗΜ. Σ. ΜΠΑΛΑΝΟΥ.—*Ἡ Φιλάρμονος (Comédie ἐς πράξεις τρεῖς):* ΜΙΑ. ΙΩΣΗΦ.—*Πολιτικὸν Δελτίον:* Γ. ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΑΚΟΓΛΟΥ.—*Νυκτερινὸς Περιπατικὸς (ποίημα):* ΤΕΛΛΗ ΚΑΕΙΤΟΥ.—*Ἀπὸ τῆς Ζωῆς τοῦ μηνὸς (Νοέμβριος):* Τ. Π.—*Ἐνας Ἑλλήν Φωτογράφος:* ΘΩΜΑ ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΥ.—*Βιβλία καὶ Περιοδικά.*

ΚΟΣΜΟΣ: *Ἡ παραγωγή Ὀρνικῶν ἐν Ἰταλίᾳ.*—*Μὴν ἀνοηταίνετε:* Γ. Χ.—*Τὸ ἐκτελεστικὸν τοῦ Συντάγματος:*—*Αἱ Ἑλληνίδες Σοφροφύλαται:* Γ. Χ.—*Ὁ Φιλέλλην Ἰταλὸς Στρατιώτης.*—*Τὸ Κυπριακὸν Ἐμπόριον.*—*Ἡ κίνησις ἐπὶ ἐτοὺς.*

ΕΙΚΟΝΕΣ: *Ἐκδρομὴ ἐπ' ἀμάξης εἰς τὰς Πυραμίδας τοῦ Ghizeh.*—*Λέων Τολοκῶ.*—*Μιλτ. Ἰωσήφ.*—*Ἐπὶ τῶν ὀφθῶν τοῦ Νελλου.*

EUGENIE ZOGRAPHOU

LA REVUE

HELLENIQUE

4ème Année, N° 37.
ATHÈNES, NOVEMBRE 1910.

≡ REVUE MENSUELLE ≡

ILLUSTRÉE

PRIX DU NUMÉRO. 1 FRANC.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

— ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ —

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΩΠΛΗΡΩΤΕΩΙ

Διὰ τὸ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ	Δραχ.	12.—
Διὰ τοὺς διδασκάλους	»	8.—
Διὰ τὴν ΑΜΕΡΙΚΗΝ	Δολλάρια	3.—
Διὰ τὴν ΑΙΓΥΠΤΟΝ καὶ ΑΓΓΛΙΑΝ	1/4 Λίρα Ἀγγλίας	
Διὰ τὴν ΚΥΠΡΟΝ	10 Σελίνια	
Διὰ τὴν ΕΥΡΩΠΗΝ	Φρ. χρ.	12.—
Ἐκδοθεὶς ἐκλεκτῆ	»	25 ἢ Δρ. 25

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:

ΔΕΣΠΟΙΝΙΑ ΕΥΓΕΝΙΑΝ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΟΔΟΣ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 83. — ΑΘΗΝΑΣ

Τηλεγραφικὴ διεύθυνσις: "ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ", — ΑΘΗΝΑΣ

Ἐντιφρόσωνος καθ' ἑαυτὴν τὴν Ρωσσίαν τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» ἀναγνωρίζεται ὁ Καθηγητὴς κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΛΤΟΣ, Ὁδησός. — Rue Rouschkine, No 66.

• Ἐν Λονδίνο	ἡ Δις ΟΛΓΑ ΠΑΠΑΔΑΚΗ
• Ἐν Μάντσεστερ	ὁ κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ.
• Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Αἰγύπτου:	ὁ κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΤΖΙΤΣΕΛΗΣ Βιβλιοπώλης (ἐναντι τοῦ Ἀ- βερωφείου Γυμνασίου).
• Εἰς Καίρ-Ζαγαι	ὁ κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ, παρὰ τοῖς κ. κ. Χαρέμη-Μπανάκη.
• Ἐν Ζαχαζίν	ὁ κ. ΖΗΝΩΝ ΣΤΡΑΤΗΣ, πρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Συλλόγου.
• Ἐν Facous	ὁ κ. ΝΕΑΡΧΟΣ ΠΑΠΑΣ.
• Ἐν Μανσοόρα	ὁ κ. ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ.
• Ἐν Simpellawein	ὁ ἰατρός κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΑΜΙΜΑΣ.
• Ἐν Τάντα	ὁ κ. ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΠΑΠΠΑΧΡΗΣΤΟΔΟΥΛΟΥ, Διευθυντὴς τῶν Ἑλ- ληνικῶν σχολείων Τάντας.
• Ἐν Βεβα	ὁ κ. ΚΩΝΣΤ. ΔΑΝΙΣΚΑΣ.
• Ἐν Πόρτ-Σαίτ	ἡ Δις ΑΓΓΑΪ ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ, Διευθύντρια τοῦ ἐν Πόρτ-Σαίτ Παρθε- ναγωγείου.
• Ἐν Ἀμμοχώστῳ Κύπρου	ἡ Δις ΕΛΕΝΗ ΧΑΤΖΗΠΕΤΡΟΥ, Διευθύντρια τοῦ Παρθεναγωγείου Ἀμμοχωστού.
• Ἐν Δευκασίῳ	ἡ Δις ΕΛΕΝΗ ΧΡΗΣΤΟΥ, Διευθύντρια τοῦ Παρθεναγωγείου Φανε- ρωμένης.
• Ἐν Λάρνακι	ἡ Δις ΕΛΕΝΗ ΧΑΤΖΗΛΟΪΖΟΥ, Ὑποδιευθύντρια τοῦ Παρθεναγω- γείου Λάρνακος.
• Ἐν Λεμεσῷ	ὁ κ. ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΖΗΝΩΝ, Δικηγόρος.
• Ἐν Πάφῳ	ὁ κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΜΑΥΡΟΜΑΤΗΣ, Δικηγόρος.
• Ἐν Καλάμεις	ὁ κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΜΠΑΣ.
• Ἐν Ἱερουσαλήμ	ὁ κ. ΜΑΤΘΙΑΣ ΠΑΤΑΙΔΗΣ

ΠΑΝ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΟΝ Η ΜΗ ΔΕΝ ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΤΑΙ

Πάν σύγγραμμα ἀποστελλόμενον εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» ἀναγγέλλεται δι' αὐτῆς.

ΣΗΜ. — Γνωρίζομεν τοῖς ἐνδιαφερομένοις ὅτι αἱ ἐγγραφαὶ τῶν συνδρομητῶν μας ἀρχοῦν ἀπὸ 1ης ἐκα-
στοῦ μηνός.

LE GRAND ETABLISSEMENT

H. RAFF

LE CAIRE, - PLACE ATABA EL KHADRA

VETEMENTS DAMES HOMMES ET ENFANTS

BONNETERIE, CHAPELLERIE, ARTICLES DE VOYAGE

DEMETRIUS SKIADAS

EGYPTE, LE CAIRE, - RUE RUEY N° 5

FOURNISSEUR DE L'ARMEE D'OCCUPATION

GRANDE FABRIQUE, DISTILLERIE DE LIQUEURS

MAISON FONDÉE EN 1870

GRAND DÉPOT DE VINS

IMPORTATION · EXPORTATION

CAIRE

GRAND HOTEL

“CONTINENTAL”

Maison de tout premier ordre. Position la plus interessante, en face le Jardin de l'Esbekieh. — Nombreuses chambres avec salle de bain privé. — Restaurant. — Grill Room. — Bar. — Billard. — 2 Lifts. — Jardin.

— Bureau de Poste dans l'Hotel.

Pension de Frs. 20 à Frs. 25 par jour.

SAVOY HOTEL

L'HOTEL LUXE DE L'EGYPTE, — RESTAURANT, — SALLE DE FÊTES.

HOTEL D'ANGLETERRE

Hotel de Famille, tranquille et confortable.

G. NUNCOVICH HOTELS C°

A. WILD
Directeur Général.

LA GRANDE FABRIQUE

S. STEIN

PREMIERE MAISON DE L'ORIENT VENDANT LE MEILLEUR MARCHÉ

VÊTEMENTS POUR HOMMES ET ENFANTS

ROBES, MANTEAUX ETC. POUR DAMES & FILLETS

BONNETERIE, CHEMISERIE, PARFUMERIE, GANTERIE, MERCERIE,
LINGERIE FINE, ARTICLES DE BLANC, MAROQUINERIE
CHAUSSURES, ARTICLES DE VOYAGE ETC. ETC.

LE CAIRE, ALEXANDRIE, TANTAH, SALONIQUE, CON-
STANTINOPLE (CALATA ET STAMPOUL).

ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

Σ. ΣΤΕΙΝ

ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΕΝ ΤΗ ΑΝΑΤΟΛΗ ΠΡΩΤΙΣΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΕΧΩΝ ΤΑΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΤΕΡΑΣ ΤΙΜΑΣ

ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΔΙΑ ΚΥΡΙΟΥΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ

ΕΝΔΥΜΑΤΑ, ΕΠΑΝΟΦΟΡΙΑ ΚΤΛ. ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ ΚΑΙ ΛΕΣΠΟΙΝΙΑΣ

ΕΙΔΗ ΠΛΕΚΤΙΚΗΣ, ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ, ΑΡΩΜΑΤΑ, ΧΕΙΡΟΚΤΙΑ, ΕΙΔΗ
ΨΙΛΙΚΩΝ, ΘΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΕΞΑΡΡΟΥΧΩΝ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ Η ΜΗ,
ΕΙΔΗ ΔΕΡΜΑΤΙΝΑ, ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ, ΕΙΔΗ ΤΑΞΕΙΔΙΟΥ. ΚΤΛ. ΚΤΛ.

ΚΑΪΡΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, ΤΑΝΤΑ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΚΩΝ-
ΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ (ΓΑΛΑΤΑ ΚΑΙ ΣΤΑΜΠΟΥΛ)

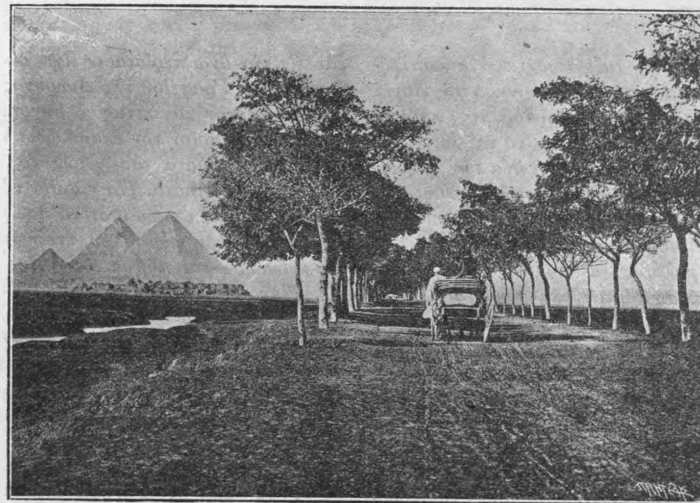
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΤΟΣ 4^{ον}

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1910

ΤΕΤΧΟΣ 37^{ον}

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟΝ

ΕΚΔΡΟΜΗ ΕΦ' ΑΜΑΞΗΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΥΡΑΜΙΔΑΣ ΤΟΥ GHIZEH

ΙΑ τοῦ τεύχους τούτου ἡ «**Ἑλληνική**
Ἐπιθεώρησις» εἰσέρχεται εἰς τὸ τέ-
ταρτον ἔτος τῆς ἐκδόσεώς της. Ἀρχίσασα
μὲ μικρὰν κυκλοφορίαν, ἀριθμῶν σήμερον περὶ
τοὺς **δισχιλίους** συνδρομητὰς, διαδεδομένη
ἐθρῦτατα ὄχι μόνον ἐν Ἑλλάδι, ἀλλὰ καὶ ἐν Αἰγύ-
πτῳ, ἐν Τουρκίᾳ, ἐν Κύπρῳ καὶ εἰς ὅλα τὰ ἀνε-
πιγμένα κέντρα τοῦ ἔξω Ἑλληνισμοῦ. Τὴν με-
γάλην αὐτὴν διάδοσιν, ἐντὸς σχετικῶς μικροῦ χρο-
νικοῦ διαστήματος, ὀφείλει βεβαίως εἰς τὴν ἐνθερ-
μον ὑποστήριξιν ἐκ μέρους ὁμογενῶν καὶ ξένων
ἀκόμη, παντοῦ ὅπου ἐνεφανίσθη, μὲ τὴν θέλη-
σιν νὰ δράσῃ πνευματικῶς, νὰ μορφώσῃ καὶ νὰ
διαπλάσῃ ἠθικῶς, ἀλλὰ τὴν ὀφείλει ἐπίσης, κο-
λακευόμεθα νὰ πιστεύωμεν, καὶ εἰς τὸ ποῖόν αὐ-
τῆς, τὴν ἐδουλεύθητον δηλονότι προσπάθειαν
μεθ' ἧς ἐξ ἀρχῆς ἐπεδίωξε τὰ γενικὰ συμφέροντα
καὶ τὸ θάρρος μὲ τὸ ὅποῖον πάντοτε ἐξεργάσθη
ἐπὶ ζητημάτων ἐθνικοῦ ἐνδιαφέροντος.

Ὡς ἔμβλημα τῆς γυναικείας ἐργασίας καὶ
πρωτοβουλίας, ἡ «**Ἑλληνική Ἐπιθεώ-
ρησις**» εὔρει ἀκραιφνεῖς θυσίους, καὶ ἔχει
νὰ ἐπιδείξῃ μεθ' ὑπερηφανείας τὰ ἐξαιρετικὰ
δείγματα ἐκτιμήσεως, δι' ὧν αἱ Ἑλληνικαὶ κοι-
νότητες τῆς Τουρκίας τῆς Αἰγύπτου, τῆς Κύ-
πρου καὶ ἄλλων μερῶν περιέβαλλον τὴν Λευκόν-
τριαν τοῦ Περιοδικοῦ Δεσποινίδας **Ἐυγενίαν**
Ζωγράφου κατὰ τὰς τελευταίας περιόδους
τῆς. Ἰδιαιτέρως κολακευτικὴ καὶ λίαν ἐνθαρρυν-
τικὴ διὰ τὸ ἔργον τῆς δεσποινίδος Ζωγράφου
ὑπῆρξεν ἡ λαμπρὰ καὶ ἐνθερμωτάτη δεξιότης ἧς
ἔειχεν ἐσχάτως παρὰ τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀγγλι-
κῆς πρωτευούσης.

Μὲ τόσας πολυτίμους ὑποστηρίξεις, μὲ τὴν
θέλησιν τῆς ἐργασίας καὶ τὴν εἰλικρινῆ ἐπιθυ-
μίαν τῆς προόδου, ἡ «**Ἑλληνική Ἐπιθε-
ωρησις**» θὰ χωρήσῃ πρὸς τὰ πρόσω, πάν-
τοτε βελτιουμένη, ἐδουλομένη ὁλονί.

θανάτου, ο σύζυγος δὲν εἶχε τοιοῦτο δικαίωμα, ἀλλὰ δικάζων τὴν σύζυγόν του ὤφειλε νὰ καλῆ συγγενικὸν συμβούλιον.

Ἐν τῷ οἴκῳ ἡ θέσις τῆς γυναικὸς ἦτο ὑψηλὴ· ἡ σύζυγος ἔθεωρετο ἡ *domina* «ἡ κυρία τοῦ οἴκου, τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅνπερ καὶ ὁ ἀνὴρ», πρὸς δὴλῶσιν τοῦ ὁποίου κατὰ τὴν τελετὴν τοῦ γάμου ἀπηγγέλλετο ὑπ' αὐτῆς ὁ τύπος «ἔνθα σὺ Γάιος, ἐκεῖ ἐγὼ Γαῖα» («*Ubi tu Gaius, ego Gaia*»). Ἡ γυνὴ διηύθυνε τὴν ἀγωγὴν τῶν τέκνων καὶ τὰς ἐργασίας τῶν δούλων, ἔτι δὲ μετείχε τῆς λατρείας τοῦ συζύγου, φέρουσα τὸ ἐπιτάφιον δειπνον εἰς τοὺς προγόνους αὐτοῦ. Ἐν γένει ἡ Ρωμαία δὲν ἦτο, ὡς ἡ Ἀθηναία, ἐγκλεισμένη ἐντὸς ἰδιαιτέρου διαμερίσματος τῆς οἰκίας, ἀλλ' ἐδέχετο ἐλευθέρως καὶ μετείχε τῶν διασκεδάσεων καὶ συμποσίων τοῦ ἀνδρός, ἡ μέθη δὲ αὐτῆς ὡς καὶ ἡ ἀπιστία, ἐτιμωρεῖτο, κατὰ τοὺς ἀρχαιότερους χρόνους, διὰ θανάτου. Ἀλλὰ πρὸ τοῦ νόμου ἡ γυνὴ δὲν εἶχεν οἶα καὶ ὁ ἀνὴρ δικαίωματα, τοῦναντίον ἐξωμοιοῦτο πρὸς τὰ ὑπεξούσια τέκνα (*filiae loco*), ἔτι δ' ἀπεκλείετο τῆς συμμετοχῆς εἰς τὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις. Παρ' ὅλον ὅμως τὸν ὑπὸ τοῦ νόμου ἀποκλεισμὸν τοῦτον, ἐν ἐκάστη σχεδὸν σελίδι τῆς ρωμαϊκῆς ἱστορίας ἡ ἐπίδρασις τῆς γυναικὸς εἶναι καταφανής, ρυθμίζουσα τὰς τύχας τοῦ κράτους. Εἰς τὰς παραδόσεις καὶ τὰ χρονικά τῆς Ρώμης πρὸς ἐκάστην τῶν ἐνδοξοτέρων ἀναμνήσεων συνδέεται τὸ ὄνομα μιᾶς ἡρώιδος. Καὶ ἔνα ἀναφέρωμεν ὀλίγα παραδείγματα, ὑπεθυμίζομεν ὅτι εἰς τὴν ἀρετὴν τῆς Λουκρητίας ὀφείλεται ἡ πτώσις τῶν Ταρκυνίων, εἰς τὴν ἀγνότητα τῆς Βιργινίας ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Ρώμης ἀπὸ τῆς τυραννίας τῶν δεκαρχῶν, εἰς τὰς δειήσεις τῆς μητρὸς καὶ τῆς συζύγου τοῦ Κοριολάνου ἡ σωτηρία τῆς κοσμοκρατείας ἀπὸ τῆς ἐπιδρομῆς αὐτοῦ, καὶ εἰς τὸ ἦθος τῆς Κορηλιαίας κατὰ πολὺ ὀφείλεται ἡ διάπλασις τοῦ χαρακτῆρος τῶν υἱῶν τῆς, τῶν τελευταίων ἡρώων τῆς δημοκρατίας, τῶν δύο Γράκκων. Ἐν μιᾷ λέξει ἡ Ρώμη εἰς τὴν ἀρετὴν τῶν δεσποινῶν τῆς δὲν ὀφείλει ὀλιγώτερα ἢ εἰς τὴν σοφίαν τῶν νομοθετῶν τῆς καὶ τὴν γενναϊότητα τῶν πολεμιστῶν τῆς.

Ἀπὸ τοῦ δευτέρου αἰῶνος π. Χ. μετὰ τὸ τέλος τοῦ β' καρχηδονικοῦ πολέμου, αὐξανομένου τοῦ πλοῦτου καὶ τῆς χλιδῆς ἐν Ρώμῃ, ἡ γυνὴ ἤρξατο ὀσμήμεραι ν' ἀναπτύσσεται ἐπι μάλλον. Ἀπαραίτητον στοιχεῖον μορφώσεως τῆς Ρωμαίας, εἰς τὰς ἀνωτέρας τάξεις τοῦλάχιστον, ἔθεωρετο ἡ μουσικὴ καὶ ἡ ἐκμάθησις τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης, ἥτις κατείχε τότε τὴν θέσιν τῆς γαλλικῆς καὶ ἀγγλικῆς ἐν τῇ σημερινῇ κοινωνίᾳ· ὁ σατυρικός ποιητὴς τῆς Ρώμης Ἰουδενάλης, κατὰ τὸν α' αἰῶνα μ. Χ., σκώπτων τὰς συγχρόνους του διὰ τὴν ἀπομίμησιν τοῦ ὕφους καὶ τοῦ τόνου τῶν Ἑλληνίδων, λέγει ὅτι αἱ Ρωμαῖαι χάριν ἐπιδείξεως μετεχειρίζοντο τὴν ἐλληνικὴν, πρὸς ἔκφρασιν παντὸς

συναισθήματος καὶ θεωρεῖ ὡς αἰσχος τὴν περιφρόνησιν τῆς μητρικῆς γλώσσης. Τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τῆς γυναικὸς παρεμποδίζουσι κατὰ πόδας καὶ ἡ κοινωνικὴ καὶ πολιτικὴ χειραφέτησις αὐτῆς, βαθμῶδεν δὲ μετείχιν αὐτῆ τῶν πολιτικῶν συζητήσεων, παρίστατο εἰς τὰς λέσχας, μετέβαινε ἀκωλύτως εἰς τὰ θεάματα καὶ τὰ λουτρά, ἄτινα τότε ἦσαν κέντρα διαφθορᾶς, καὶ ἐν γένει τὸση ἀπέβη ἡ κυριαρχία τῆς, ὥστε ὁ Πόρκιος Κάτων ἀνεφώνησε: «Πάντες ἄνθρωποι τῶν γυναικῶν ἄρχουσιν, ἡμεῖς δὲ (Ρωμαῖοι) πάντων ἀνθρώπων, ἡμῶν δὲ αἱ γυναῖκες».

Δείγμα τῆς ἐπελθούσης ἐκλύσεως τῶν ἠθῶν εἶναι ὅτι ἀπὸ τοῦ β' αἰῶνος π. Χ. τελείως ἐγκατελείφθη ἡ λατρεία τῆς Αἰδούσας, πρὸς τιμὴν τῆς ὁποίας εἶχον ἰδρυθῆ δύο τεμένη ἐν Ρώμῃ, ταύτην δὲ ἀντικατέστησαν αἱ λατρεῖαι τοῦ Βάκχου καὶ τῆς ἀγαθῆς θεᾶς (*bona dea*), καθ' ἃς ὑπὸ τὸ προσωπεῖον τῆς θρησκείας ὑπεκρύπτετο ἐπαισχυντοτάτη ἀκολασία καὶ ἀμετροτάτη κακουργία, οὐδόλως διαφέρουσα τῶν σκανδαλωδῶν θρησκευτικῶν ὀργῶν τῆς Φρυγίας.

Αὐτόδηλον εἶναι ὅτι ὑπὸ τοιοῦτους ἔρους ὁ πρὸς τὴν γυναῖκα σεβασμὸς ὄλω· ἐξέλιπεν καὶ ὅτι κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Χριστοῦ ἡ γυνὴ εὐρίσκειτο ἐν Ρώμῃ εἰς τοιοῦτο σημεῖον ἠθικῆς καταπτώσεως, οἷον δὲν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἄλλο ἢ ἱστορία, οὐδὲ κατ' αὐτὸν τὸν ΙΖ' αἰῶνα. Εἰς τὴν ἐποχὴν ταύτην κατ' ἐξοχὴν ἐφαρμόζονται οἱ λόγοι τοῦ Σενέκα ὅτι «ἡ διαφθορὰ δὲν ἦτο πλέον ἐλαττωματικὴ, ἀλλὰ τερατώδης».

Περατώσαντες, ἐν δυνατῇ συντομίᾳ, τὰ κατὰ τὴν θέσιν τῆς γυναικὸς ἐν τῷ μὴ χριστιανικῷ κόσμῳ, παρατηροῦμεν ὅτι, καίτοι ἐν ταῖς λεπτομερείαις ὑπάρχουσι διαφοραὶ καὶ ἀλλαγῆ πλέον τιμᾶται ἡ γυνὴ ἀλλαγῆ δ' ἐλαττοῦν, γενικῶς ὅμως ἐπικρατεῖ ἡ ἀρχὴ ὅτι ἡ γυνὴ εἶναι φύσει κατωτέρα τοῦ ἀνδρός. Ὑπεράνω τῆς ἀντιλήψεως ταύτης δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀρθῶσιν οὐδὲ τὰ ἐξοχώτερα πνεύματα τῆς ἀρχαιότητος, οὔτε ὁ Κομφούκιος, οὔτε ὁ Βούδδας, οὔτε ὁ Πλάτων, οὔτε ὁ Ἀριστοτέλης. Καὶ αὐτοί, περὶ τὴν γυναῖκα προκειμένου, ἐκφράζονται ὡς τὸ πολὺ πληθός.

Οἱ νόμοι περιώρισαν τὴν γυναῖκα ἐν τῇ σφαίρᾳ τοῦ οἰκιακοῦ βίου, ἐνίοτε μάλιστα πρὸς ἀσφάλειαν ἐνέκλειαν αὐτὴν ἐντὸς τῆς γυναικωνίτιδος, ὡς ἐν φυλακῇ, ἀπέκλεισαν δ' αὐτὴν τῶν δημοσίων πραγμάτων. Παρ' ὅλον ὅμως τοῦτον τὸν ἀποκλεισμὸν, ἡ ἐπίδρασις τῆς ἐπὶ τὰ κοινὰ ἦτο ἀνεκάθεν μεγίστη, ὥσαντι δὲ διὰ μυστηριωδῶν σηράγγων ἐπικοινωνοῦσα πρὸς τὰ ἔξω, οὐποδαῖον διαδραμετιζέει πρόσωπον εἰς πάντα τὰ μεγάλα γεγονότα τοῦ βίου τῶν ἐθνῶν.

Ἡ ἀγαθότης ἢ ἡ κακία τῆς γυναικὸς δὲν ἐγένετο αἰτία τῆς εὐτυχίας ἢ δυστυχίας οἰκῶν μόνον, ἀλλ' ἐθνῶν ὀλοκλήρων ἢ τύχῃ ἐξηρητήθη ἐκ μιᾶς γυναικὸς.

Οὐδεμία ἀλλαγὴ δὲν ἐγένετο ἐν τῷ ἰδιωτικῷ βίῳ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἡ Διευθύντρια τῆς «ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ» Δεσποινὶς ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ ἀνεχώρησεν εἰς Εὐρώπην. Τὸ ταξίδιον θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ ἕνα μῆνα περίπου. Διὰ πᾶν ὅτι ἀφορᾷ τὴν «ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΝ» ἀπευθυντέον εἰς τὴν Δ^α ΟΥΡΑΝΙΑΝ ΖΩΓΡΑΦΟΥ εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Περιδικοῦ.

τῆς γυναικὸς, χωρὶς νὰ ἐπιδράσῃ ἀμέσως ἐφ' ὀλοκλήρου τῆς κοινωνίας. Πανταχοῦ ἔνθα ὁ ἀνὴρ ἐξηγεῖται τὴν γυναῖκα, ἐξηγεῖται, θάττον ἢ βράδιον καὶ ὁ ἴδιος. Πανταχοῦ ἔνθα παρεγνώρισε τὰ δίκαια τῆς γυναικὸς, ἀπώλεσεν αὐτὸς οὗτος τὰ δικαιώματά του. Πανταχοῦ ἔνθα ὁ ἀνὴρ ἐθεώρει τὴν σύζυγον ὡς δούλην, ὁ ἀνὴρ ἀπώλεσε τὸ συναίσθημα καὶ αὐτὴν ἔτι τὴν συνειδήσιν τῆς ἐλευθερίας. Ἡ ἀλήθεια αὕτη καταφαίνεται ἐν τῇ ἀπωτέρα Ἀνατολῇ, ἔνθα κυριαρχεῖ ἡ πολυγαμία καὶ ἦτις κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ Montesquieu, εἶναι «ἡ ἀληθὴς κοιτὴς τοῦ δεσποτισμοῦ»· καὶ μὲν ἀνήκει ἡ γυνὴ εἰς τὸν ἀνδρα, ἀλλ' ὁ ἀνὴρ ἀφ' ἑτέρου ἀνήκει εἰς τὸν δεσπότην· τύραννος ἐν τῷ χαρμίσῳ, εἶναι δούλος ἐκτὸς αὐτοῦ. Ἡ μήτηρ εἶναι ἡ διπλάττουσα κυρίως τὴν ψυχὴν τῶν τέκνων, γυνὴ δὲ δούλη δουλικῶς χαρακτῆρας μόνον δύναται νὰ μοφώσῃ. Ἐκεῖ ἔνθα ἡ γυνὴ διετήρησε τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ἀπώλεσε τὴν ἠθικὴν ἀξίαν, ἐκεῖ ἔνθα ἡ ἐκλυσις τῶν οἰκογενειακῶν δεσμῶν καὶ ἡ ἀπόλυτος εὐχέρεια περὶ τὸ διαζύγιον ἐξηγεῖται τὸν γάμον, ἐκεῖ ταχέως τὸ συναίσθημα τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ πολίτου ἀπώλετο, ἡ διαφθορὰ, κρυπτομένη κατ' ἀρχὰς εἰς τοὺς κόλπους τῆς οἰκογενείας, κατέκλυσε βαθμίδον καὶ κατ' ὀλίγον τὸ κοινωνικὸν σῶμα ὀλοκλήρον. Τοῦναντίον, ἐκεῖ ἔνθα οἱ θεομοὶ ἐξησφάλισαν εἰς τὴν γυναῖκα τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἠθικὴν ἀξίαν τῆς, ἐκεῖ ἦνθησαν ὡς εἰς ἕδαφος γόνιμον, αἱ οἰκίαι καὶ ἀστικά ἀρεταί, ἡ ἰδιωτικὴ καὶ πολιτικὴ ἐλευθερία τοῦ ἀτόμου.

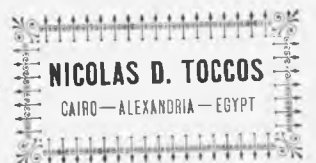
(Ἀκολουθεῖ)

ΠΕΤΕ, μοῦ ἔλεγε, χθὲς μία ἐλληνίδα, τοῦ φίλου σας κ. Χρ. Μητσοπούλου, ὅτι μὲ μίαν φορὰν τοῦ ὀμίλησα δι' αὐτὸν τοῦ ἐπῆρα 10 ψήφους, καὶ θὰ τοῦ πάρω· καὶ ἄλλας πολλὰς, ἔννοια σας. Πρέπει νὰ ὁμολογήσω, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ κατὰ χάριν ψηφοθηρίας. Κάθε ἄλλο, δταν πρώτῃν φορὰν τῆς ἀνέφερα τὸ ὄνομα τοῦ κ. Χρ. Μητσοπούλου, χωρὶς νὰ τῆς εἶπω τίποτε, διὰ

τὴν μόρφωσίν του, διὰ τὴν δρᾶσιν του εἰς Ἰταλίαν, διὰ τὴν ζωὴν καὶ τὸ μέλλον ὅπερ ἐνεκρίπτετο, δὲν τὸν ἐγνώριζεν, καὶ μοῦ λέγει καθαρὰ: δὲν οἶς ὑπόσχομαι τίποτε, θὰ ἀναφέρω τὸνομά του, καὶ θὰ μᾶθω ἐὰν εἶνε ἀξίος νὰ ψηφισθῇ, θὰ ἐπιβληθῶ εἰς ὅλους ὅσους γνωρίζω. Μόνον ἀφοῦ ἐφρόντισε καὶ ἔμαθε ποῖος εἶνε ὁ κ. Χρῆστος Μητσοπούλος, μόνον τότε ἀπαμίσησεν νὰ κατέβῃ εἰς ὑποστήθριν καὶ πράγματι ἔκτοτε, δραστηρίως ὡς τελεία ἀγγλὺς συναφραζέττα διεξάγει τὸ προστατευτικὸν τῆς ἔργον.

Ἐχομεν λοιπὸν καὶ μεῖς τῆς συναφραζέττας μας, ἀλλὰ μὲ πόσῃν πρωτοτυπίαν, μὲ πόσῃν σοβαρότητι καὶ δὴ μὲ πόσῃν ἀσθηρότητι καὶ ἐπίγνωσιν τοῦ κοινωνικοῦ τῶν δικαιώματος. Αἱ Ἑλληνίδες ἔλυσαν παρ' ἡμῶν τὸ ζήτημα τῆς ἀναμίξεως τῆς γυναικὸς εἰς τὰς ἐκλογὰς μὲ τὴν μεγαλειτέραν εὐκολίαν, χωρὶς θορύβους καὶ συλλαλητήρια. Πολλοὶ τῶν βουλευτῶν ἐκλέγονται χάρις εἰς τὴν ἐκλογικὴν ἀνάμιξιν τῶν γυναικῶν, πολλοὶ μάλιστα, αὐταὶ εἶνε αἱ διοργανοῦσα τὰς ἐκστρατείας καὶ συντάσσουσα τὰ προγράμματα, καὶ δὴ αἱ κατηχοῦσαι. Ἐνθυμοῦμαι πὸς μίαν ἐλληνίδα ποτὲ κατόρθωσεν νὰ χρίσῃ τοὺς ἐκλογεῖς καὶ τοὺς ἐξηγάκων νὰ ἐμμεῖνουν εἰς τὰς πεποιθήσεις των. Εἶχε παραγγεῖλη χιλιὰς ψεύτικα γραφάκια, ἅτινα ἐπέθετον εἰς τὴν κομβιοδόχον ἐκείστην ἐκλογεῖς μόνη, ὅποιος ἔφερε τὸ γραφάκι αὐτὸ ἐχρίετο πλέον, ἐδένετο, καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ μετατηρήσῃ εἰς τὸ ἄλλο κόμμα. Μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν κατόρθωσαν νὰ μετῶν μέχρι καὶ τοῦ ἐλαχίστου, μὲ πόσας ψήφους θὰ ἔπερνα ὁ σύζυγός τῆς τὴν ἐκλογὴν. Ἄλλ' ἐφθάνε καὶ περισσότερο, δταν τυχὸν κανεὶς ἐδυναστεύετο, ἢ καίτι τὸν ἐκάλεε εἰς ἀκρόασιν, ἐμάνθανε τοὺς λόγους τῆς δυσασφαλείας, τοὺς ἀντέκρουεν ἕνα πρὸς ἕνα καὶ μετέβαλλε τὸν ἔχθρον εἰς φίλον.

Γ. Χ.

„ΦΙΛΑΡΕΣΚΟΣ“

COMÉDIE EIS ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΡΕΙΣ

Έργον βραβευθέν

εις τὸν Ἀβερῶφειον Δραματικὸν Διαγωνισμὸν τοῦ 1910 τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν.

Ἀφιερῶται εἰς τὴν Δεσποινίδα
ΕΥΓΕΝΙΑΝ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Φωτογραφία Σ. Σανθουλάου

Ο Κ^{ος} ΜΙΛΤ. ΙΩΣΗΦ

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΝΑΡΒΑΣ, ἐτῶν 24
ΜΑΙΡΗ, σύζυγός του, ἐτῶν 18
ΘΟΡΝ, χήρος, ἐτῶν 38
ΝΟΡΑ ΔΑΜΙΡΑ, φίλη τῆς Μαίρης, ἐτῶν 19
Κα ΔΑΜΙΡΑ, μήτηρ τῆς Νόρας, ἐτῶν 42
ΣΠΥΡΟΣ ΦΕΡΙΝΗΣ, ἐτῶν 28
Κα ΜΟΛΙΝΑΡΗ, ἐτῶν 30
Κα ΒΑΛΔΗ, ἐτῶν 50
ΕΛΕΝΗ, θυγάτηρ τῆς, ἐτῶν 23
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΑΛΔΗΣ, ἰατρός, ἀδελφός, τῆς Ἑλένης, ἐτῶν 30
ΤΩΝΗΣ, φίλος τοῦ Φερίνη, ἐτῶν 25
Μις ΧΟΠΚΙΝΣ, γερωντοκόρη Ἀμερικανίς,
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΑΛΤΑΝΗΣ, ἐτῶν 55

Ἐπιτελεῖται Ἐξοδοχείου.

Ἡ Πρώτη πρᾶξις κατ' Ἀύγουστον 1909, εἰς τὴν ἑπανὴν Λαμυρᾶ, ἐν Κηφισοῖ.
» Δευτέρα » » » 1910, » ἑξοδοχεῖον εἰς τὸ Λουτράκι.
» Τρίτη » » » 1910, » τὸ PALACE HOTEL, ἐν Ἀθήναις.

Ἐδιδάχθη τὸ πρῶτον ἐν Ἀθήναις εἰς τὸ Θέατρον ΒΑΡΙΕΤΕ, τὴν 7ην Σεβρίου 1910
ὑπὸ τοῦ θιάσου τῆς Κ^{ας} Κυβέλης Ἀδριανοῦ.

ΠΡΑΞΙΣ ΠΡΩΤΗ

Εἰς τὴν VILLA ΔΑΜΙΡΑ ἐν Κηφισοῖ. — Αἰθουσα μὲ κομψὴν ἐξοχικὴν ἐπίπλωσιν. Εἰς τὸ βάθος ἀπομυς τοῦ κήπου δι' ἀνοικτῶν θυρῶν, αἱ ὁποῖαι συγκοινωνοῦν μὲ προαύλιον. Ἀριστερὰ ἐπὶ τοῦ προαυλίου, οὐσιαστικὰ δένδρῶν καὶ φυτῶν εἰς ἕνθος ἀναστήματα. Δεξιᾶ, εἰς τὴν γωνίαν τοῦ βάθους, τράπεζα μὲ τὰ χρεωδύτη τέον. Καναπὶς ἀριστερὰ. Ὀλίγον δεξιὰ καὶ πρὸς τὸ μέσον μικρὰ τράπεζα μὲ κομψοτεχνήματα καὶ φωτογραφίαν. Ἀνάκλινα, καθίσματα ἐξοχικά. — Θύρα ὑψηροῦς ἀριστερὰ.

ἸΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

Κ^α ΔΑΜΙΡΑ, ΝΟΡΑ, Κ^α ΒΑΛΔΗ, ΕΛΕΝΗ, ΘΟΡΝ,
ΦΕΡΙΝΗΣ, ΤΩΝΗΣ

(Συνομιλοῦν ὄρθιοι ἢ καθήμενοι)

ΔΑΜΙΡΑ. — (πρὸς τὴν Νόραν σκεπτικῶς εἰς τὸ βάθος) Ὁρισμένως, Νόρα, δὲν φαίνεσαι νὰ ἦσαι σὺ ποῦ ἑορτάζεις. Τί ἔχεις παιδί μου;

ΝΟΡΑ. — Ἐγώ, μαμά, τίποτε.

ΘΟΡΝ. — Ἐγὼ νομίζω ὅτι ἡ μητέρα σας ἔχει δίκαιον, δεσποινίς Νόρα. Δὲν εἶσθε διόλου φαιδρὰ σήμερον.

ΝΟΡΑ. — Ἀλλά..., σὰς βεβαῶ...

ΔΑΜΙΡΑ. — Ἄς εἶνε, ἄς τὴν ἀφίσωμεν, θὰ εὐθυμῆσῃ μόνη τῆς ἀργότερα. (πρὸς τὴν παρακαθημένην Κα Βάλδην) Λοιπόν, κυρία Βάλδη, δὲν θ' ἀποφασίσετε νὰ μᾶς ἔλθετε δι' ὀλίγας ἡμέρας στὴν Κηφισοῖ; τὴν πού λείπει καὶ ὁ υἱός σας. Ἀλήθεια, τί σὰς γράφει ὁ κ. Ἀλέξανδρος; Πότε ἐπιστρέφει ἀπὸ τὴν Ἑλβετίαν;

ΒΑΛΔΗ. — Ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰς ἐργασίας τοῦ Ἰατροσυνεδρίου. Πιθανὸν ὅμως νὰ παρατείνῃ τὴν διαμονὴν του διότι εἶνε καταγοητευμένος ἀπὸ τὸν τόπον.

ΝΟΡΑ. — (πλησιάζουσα) Εἶνε τόσο ὡραία ἡ Ἑλβετία ὅσον τὴν περιγράφουν, κυρία Βάλδη;

ΒΑΛΔΗ. — Ὁραιοτάτη, κόρη μου· ἐὰν ποτὲ ταξιδείσης, σοῦ συνιστῶ νὰ περάσῃς ἐκεῖ μερικὰς ἑβδομάδας.

ΕΛΕΝΗ. — Τὺς πρώτας ἑβδομάδας τοῦ γάμου σου.

ΝΟΡΑ. — (γελῶσα) Πολὺν βιάζεσαι· ἐγὼ δὲν ἐσκέφθην ἀκόμη νὰ νυμφευθῶ. (πλησιάζει τὴν μητέρα τῆς καὶ τὴν θωπεύει) Εἶμαι τόσο καλὰ μὲ τὴν ἀγαπημένην μου μαμά.

ΔΑΜΙΡΑ. — (ἀσπαζομένη τὴν Νόραν) Λατρευτὸ μου παιδί! καὶ ἐντοίτοις θὰ χωρισθῶμεν γρήγορα· ξεῖρες ὅτι σήμερον ἔγινες 19 ἐτῶν, εἶσαι πλέον μεγάλη.

ΒΑΛΔΗ. — Ὅχι δὲ καὶ τόσο, ἡ Ἑλένη μου τὴν περᾶ σχεδὸν πέντε ἔτη καὶ ἀκόμη δὲν κατώρθωσα νὰ τὴν πείσω...

ΕΛΕΝΗ. — (ἐιακόπουσα μὲ δυστροπίαν) Καλὴ μαμά, τί λὲς τὰ χρόνια μου ἐμπρὸς σὲ τόσο κόσμον.

ΘΟΡΝ. — Μὴ φοβείσθε, δεσποινίς Βάλδη, τὰ 24 σας χρόνια θὰ τὰ ἐξήλεαν ὄλοι αἱ νεάνιδες.

ΕΛΕΝΗ. — Ἀβρότατος ὅπως πάντοτε, κ. Θορν. (μὲ βλέμμα πλάγιον πρὸς τὸν Τώνη) Κρίμα ὅτι δὲν σὰς ὁμοιάζουν ὄλοι οἱ νέοι.

ΦΕΡΙΝΗΣ. — (πρὸς τὸν Τώνη) Αὐτὸ μοῦ φαίνεται ἐν ἀφορᾷ.

ΘΟΡΝ. — Θέλετε νὰ πῆτε οἱ ἄνδρες, δεσποινίς· ἐγὼ δὲν εἶμαι νέος.

ΕΛΕΝΗ. — Δὲν εἶσθε νέος, καὶ τί εἶσθε;

ΘΟΡΝ. — Εἶμαι... χήρος.

ΕΛΕΝΗ.—(γελάσασα) Ἄ, ναί, τὸ εἶχα λησμονήσει, αὐτὸ ὅμως εἶνε ἓνα προσόν, διότι ἔχετε τὴν πείραν ἢ ὅποια λείπει ἀπὸ πολλοὺς (νεόν πλάγιον βλέμμα πρὸς τὸν Τὼνῆν).

ΤΩΝΗΣ.—(ἐγειρόμενος) Ἐμένα ἐννοεῖτε, δεσποινίς;

ΕΛΕΝΗ.—Σᾶς πρῶτον καὶ κατόπιν μερικοὺς ἄλλους.

(Ἡ συνομιλία διεξάγεται εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τῆς σκηνῆς, ἐνῶ αἱ κυρία Λαμρᾶ καὶ Βάλδη συνομιλοῦν μεταξὺ των πρὸς τ' ἀριστερά. Ἡ Νόρα ἔχει ἀποσυρθῆ ἔκ νέου εἰς τὸ βᾶθος καὶ παρατηρεῖ μελαγχολικῶς μίαν φωτογραφίαν τὴν ὅποیان ἔχει λάβῃ ἀπὸ τὴν μικρὰν τραπέζαν).

ΦΕΡΙΝΗΣ.—(πρὸς τὴν Ἑλένην) Καὶ ἀπαιτεῖτε μεγάλην πείραν ἀπὸ τοὺς ἄνδρας, σεῖς, δεσποινίς;

ΕΛΕΝΗ.—(ἐγειρομένη) Ὅση χρειάζεται διὰ νὰ μὴ φέρονται αἰωνίως σὰν μαθηταί, κ. Φερίνη. (πλησιάζει τὴν Νόραν ἐκ τῶν ὀπισθεν καὶ ἀρπάζει τὴν φωτογραφίαν).

ΝΟΡΑ.—(στρεφομένη) Μὲ τρώμαξες, Ἑλένη.

ΤΩΝΗΣ.—(οπεύδων πρὸς τὴν Ἑλένην) Δώσατε νὰ ἰδοῦμεν ποῖος θνητὸς ἀπασχολεῖ τὴν δεσποινίδα Λαμρᾶ.

ΕΛΕΝΗ.—(ἀφοῦ παρατήρησε τὴν φωτογραφίαν) Ἰδοῦ, κύριε περιέρωγε, δὲν εἶνε βέβαια ἐκεῖνο ποῦ ἐπεριμένετε.

ΦΕΡΙΝΗΣ.—(παρατηρεῖ τὴν εἰκόνα ἄνωθεν τοῦ ὄμου τοῦ Τὼνῆ) Αὐτὴ εἶνε φωτογραφία τῆς Κας Νάρβα.

ΤΩΝΗΣ.—Καὶ θὰ εἶνε νέα... (τὴν ἐξετάζει) βέβαια, Λουσέρην, Ἰούλιος 1909.

ΝΟΡΑ.—Μοῦ τὴν ἔστειλε τελευταίως. (λαμβάνει τὴν φωτογραφίαν καὶ τὴν παρατηρεῖ με θανασιμὸν) Δὲν εἶνε χαριτωμένη ἐδῶ ἢ Μαίρη; Μ' αὐτὸν τὸν ἰδιότροπο Παναμᾶ καὶ τὸ μεγάλο βέλο ποῦ κυματίζει στὸν ἄνεμο.

ΦΕΡΙΝΗΣ.—(παρατηρῶν συγχρόνως) Θανασιμία.

ΔΑΜ.—(διακόπουσα τὴν συνομιλίαν της) Τίνος εἶνε αὐτὴ ἢ φωτογραφία, Νόρα;

ΝΟΡ.—Τῆς Μαίρης, μαμά, ἐκεῖνη ποῦ μοῦ ἔστειλε ἀπὸ τὴν Ἑλβετία.

ΔΑΜ.—Ἄ, τώρα ἐννοῶ τὴν μελαγχολίαν τῆς κόρης μου, τῆς λείπει ἢ ἀγαπημένη τῆς Μαίρη ποτε δὲν ἔδρασε τὰ γενέθλιά της χωρὶς τὴν φίλην της ἐμάντευσσα, Νόρα, ναί ἢ ὄχι;

ΝΟΡ.—Ναί, μαμά μου, ἐμάντευσσατε. Ἡ ἀπουσία τῆς Μαίρης, με θλίβει ἰδιαιτέρως σήμερον.

ΒΑΛΔ.—Ἄλλὰ μοῦ φαίνεται ὅτι ἢ κυρία Νάρβα ταξιδεύει.

ΘΟΡΝ.—Πρὸ ἐνὸς μηνός.

ΤΩΝ.—Καὶ πρὸ δύο εβδομάδων ἦτο στὴ Λουσέρην μᾶς τὸ λέγει ἢ φωτογραφία της.

ΝΟΡ.—Τὴν ἔλαβον ἀκριβῶς πρὸ δέκα ἡμερῶν. (ρίπτει περιλύπον βλέμμα ἐπὶ τῆς εἰκόνας) Ἐκτοτε δὲν ἔχω εἰδήσεις της, μ' ἔλησμονησε.

ΘΟΡΝ.—Ὅταν αἱ κυρία ταξιδεύουν δὲν εἶνε πολὺ

τακτικαί εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν των, καὶ ἂν δὲν ἀπατώμα, ἢ κυρία Νάρβα ταξιδεύει διὰ πρώτην φοράν· ἔπειτα εἶνε καὶ νεόνυμφος. Αὐτὰ ὅλα συνηγοροῦν ὑπὲρ αὐτῆς.

(Ἡ κυρία Λαμρᾶ ἔχει ἐπαναλάβει τὴν συνομιλίαν της μετὰ τῆς κυρίας Βάλδης).

ΝΟΡ.—Τίποτε δὲν δικαιολογεῖ τὴν σιωπὴν της σήμερον· ἂν μ' ἐσυλλογίζετο θὰ μοῦ ἔστειλε τοῦλάχιστον ἓνα συγκατητήριον τηλεγράφημα.

(Τοποθετεῖ τὴν φωτογραφίαν ἐπὶ τῆς μικρᾶς τραπέζης)

ΦΕΡ.—(μὲ εἰρωνίαν) Λέγουν ὅτι οἱ νεόνυμφοι δὲν ἔχουν καιρὸν νὰ σκέπτονται τοὺς ἄλλους, ἐκτὸς πλέον ἂν εἶνε νεόνυμφοι μόνον κατὰ τύπους.

ΕΛΕΝ.—(ὁμοίως μὲ εἰρωνίαν) Πῶς εἶνε δυνατὸν ἢ κυρία Νάρβα νὰ εἶνε νεόνυμφος κατὰ τύπους, ἀφοῦ ὁ γάμος της ἔγινε ἐναντίον ὄλων τῶν τύπων.

ΝΟΡ.—(μὲ ζωηρότητα) Τί θέλεις νὰ πῆς, Ἑλένη; Ἡ Μαίρη λατρεῖ τὸν ἄνδρα της.

ΤΩΝ.—Αὐτὸ τὸ ἀπέδειξε ἀρκούντως μετὰ τὴν σταθερότητά της, ὅταν οἱ γονεῖς της ἤθελαν νὰ διαλύσουν τὸ συνοικέσιον.

ΕΛΕΝ.—Ἡ Μαίρη εἶνε φύσις ρωμαντικῆ, ἀκόμη παιδί, καὶ φυσικὰ ἐνθουσιάζεται εὐκόλως. Ἐνα αἰσθηματὸ ὅποῖον ἀνεπτίχθη ἐπάνω σὲ τροχοπέδιλα δὲν μποροῦσε παρὰ νὰ τὴν ζαλίση.

ΦΕΡ.—Καὶ ἢ ζάλη τὴν ἔκαμε νὰ... γλιστρήσῃ.

ΝΟΡ.—Ἑλένη, θὰ θυμώσω μαζί σου ἂν ὁμιλῆς ἐναντίον τῆς Μαίρης. Καὶ σεῖς κ. Φερίνη, εἶνε περιττὸν νὰ πλειοδοτῆτε.

ΦΕΡ.—(διαμαρτυρούμενος) Ξεύρετε πολὺ καλὰ, δεσποινίς, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ θερμότερος θανασιμῆς τῆς φίλης σας.

ΝΟΡ.—Ἐγὼ σὰς ζητῶ νὰ ἦσθε ἀπλῶς δίκαιος. Ἡ Μαίρη ἔκαμε ἓνα σφάλμα νυμφευθεῖσα χωρὶς τὴν συγκατάθεσιν τῶν γονέων της, ἀλλ' ὅλα ἐδιορθώθησαν ἐκτοτε καὶ δὲν ἔχει κανεὶς τώρα τὸ δικαίωμα νὰ τὴν κατηγορῇ.

ΕΛΕΝ.—Τὶ ἱραγικὰ ποῦ παίρνετε τὰ πράγματα, Νόρα. Ποῖος ἐσκέφθη νὰ κατηγορήσῃ τὴν κυρίαν Νάρβα.

ΦΕΡ.—Ἐγὼ ἐπαναλαμβάνω ὅτι τὴν θαναμάζω. Εἶνε μία ἀπὸ τὰς θελκτικωτέρας ἀτιθίδας μας. Δὲν εἶνε ἀλήθεια, κ. Θόρν;

ΘΟΡΝ.—(ὄσως ἐμνεῖται σιωπηλὸς κατὰ τὴν προηγουμένην συνομιλίαν) Ἡ κυρία Νάρβα ἔχει πολλὰ χαρίσματα, τὰ ὅποια ὅμως εἶνε ἰδιοκτησία τοῦ συζύγου της.

ΝΟΡ.—Ὡραία! εὖγε, κ. Θόρν.

(Εἰσέρχεται ἢ κυρία Μολινάρη συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ κυρίου Σαλτάνη).

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

Κᾶ ΜΟΛΙΝΑΡΗ, ΣΑΛΤΑΝΗΣ καὶ οἱ ἄνω.

ΜΟΛ.—(ζωηροτάτη) Πάλιν ἐπαίνους διὰ τὸν κ. Θόρν! (πρὸς τὸν τελευταῖον μὲ φιλαρέσκεια)

Προσοχή, φίλτατε, ἔχετε ἀποκτήσει πολλὰς συμπαιθείας μεταξὺ τοῦ ὄραίου φίλου καὶ, ἂν δὲν φροντίσετε νὰ τὰς ἱκανοποιήσετε ὅλας, κινδυνεύετε νὰ κάμετε ἐχθρὰς.

ΘΟΡΝ.—Δι' ὄνομα Θεοῦ, κυρία! Δὲν εἶμαι δειλός, ἀλλὰ τὰς γυναῖκας ὁμολογῶ ὅτι τὰς φοβοῦμαι.

ΜΟΛ.—Καὶ τὰς ὄραίας ἀκόμη;

ΘΟΡΝ.—Αὐτὰς ἰδίως.

ΣΑΛΤ.—Περίεργον, ἐμὲ ποτε δὲν με φοβίζον αἱ ὄραϊαι γυναῖκες, ἐγὼ τὰς φοβίζω κάποτε.

ΜΟΛ.—(ἀνταλλάσσουσα χειραίαν μετὰ τῆς κυρίας Λαμρᾶ) Ὅλας τὰς εὐχὰς μου διὰ τὴν ἀγαπητὴν σας Νόρα.

ΔΑΜ.—Σᾶς εὐχαριστῶ πολύ, κυρία.

ΜΟΛ.—(στρεφομένη πρὸς τὴν Νόραν) Many happy returns of this day, Nora dear. (τὴν ἀσπάζεται).

ΝΟΡ.—Thanks, Mrs. Mollinary.

ΣΑΛΤ.—(ἀφοῦ ἐχαίρησε τὴν κυρίαν Λαμρᾶ καὶ τοὺς λοιπούς). Τί χαριτωμένη γλῶσσα ἢ Ἄγγλική. Δυστυχῶς ποτε δὲν μπόρεσα νὰ τὴν καταλάβω, ὅπως καὶ ποτε μοῦ δὲν κατόρθωσα νὰ μάθω καμμιὰ ξένη γλῶσσα.

ΕΛΕΝ.—Ξεύρετε ὅτι αὐτὸ εἶνε μιὰ σοβαρὰ ἔλλειψις γιὰ ἓνα ἄνθρωπον τῶν σαλονιῶν ὅπως σεῖς, κ. Σαλτάνη.

ΤΩΝ.—Καὶ τῶν κυριῶν, μπορεῖτε νὰ προσθέσετε.

ΣΑΛΤ.—Παραδέχομαι ὅτι εἶμαι ἄνθρωπος τῶν σαλονιῶν καὶ τῶν κυριῶν, δὲν παραδέχομαι ὅμως ὅτι εἶνε σοβαρὰ ἔλλειψις ποῦ δὲν ὁμιλῶ ξένες γλῶσσες. Ἀπεναντίας, λόγῳ αὐτῆς μου τῆς ἀμαθείας, δὲν γίνομαι ποτε ἐνοχλητικὸς εἰς τὰς κυρίας ποῦ συνοδεῖω, ὅταν κατὰ τύχην ἔχουν ὄρεξι νὰ ποῦν τὰ μικρὰ των μυστικά σὲ καμμιὰ ἄλλη γλῶσσα.

ΦΕΡ.—Εἰς τρίτους βέβαια.

ΣΑΛΤ.—Φυσικά, ἀφοῦ ἐγὼ δὲν ἐννοῶ.

(Ἡ Νόρα καὶ ἢ κυρία Μολινάρη, μετὰ βραχέων συνδιάλεξιν, ἔχουν διενθροθῆ εἰς τὴν τραπέζαν τοῦ τείνου).

ΕΛΕΝ.—(πρὸς τὸν Σαλτάνη) Πολὺ εὐχάριστος ἢ θέσις σας: εἶσθε τρεῖς, οἱ δύο λέγουν μετὰξὺ των διάφορα.... ἰδιαίτερα, καὶ σεῖς.....(γελά ἐμφαντικῶς).

ΘΟΡΝ.—Ὅπως δῆποτε ὁ κ. Σαλτάνης σώζει τὰ προσήματα.

ΣΑΛΤ.—Καὶ τὰς κυρίας κάποτε, δι' αὐτὸ ὅλα με χρεωστοῦν χάριν.

ΒΑΛΔ.—Ἄλλὰ μ' αὐτὸ ποῦ εἶπατε τώρα, κ. Σαλτάνη, τὰς ἐνοχοποιήτε ὅλας.

ΣΑΛΤ.—(τεθορβημένος) Ἐγὼ, κυρία! Θεὸς φυλάξει!... (μετὰ σκέψιν) Ἐχετε δίκαιον, εἶπα μιὰ ἄνοησία. (ρίπτει βλέμμα πρὸς τὴν κυρίαν Μολινάρη, ἢ ὅποια στρέφει τὰ ῥῶτα). Εὐτυχῶς δὲν με ἦκουσε ἢ κυρία Μολινάρη. (μὲ καμικὴν ἀδημονίαν). Νά,

ἔπρεπε νὰ μὴν ξέρω οὔτε Ἑλληνικά γιὰ νὰ μάθω νὰ σιωπῶ. (φαιδρότης εἰς τὸν κύκλον τῶν νέων).

ΜΟΛ.—(πλησιάζει κρατοῦσα κέπελλον τείνου) Σεῖς προκαλεῖτε ὅλην αὐτὴν τὴν ἰλαρότητα, ἀγαπητὲ Θεόδωρε;

ΣΑΛΤ.—(ἐν ἀμηναιῶ) Φαίνεται, κυρία μου, φαίνεται... ἢ νεολαία γελᾶ εἰς βάρος μου.

ΜΟΛ.—Εἶνε γέλοια χωρὶς κακίαν.

ΔΑΜ.—Εὐτυχῶς ὁ κ. Σαλτάνης δὲν θυμώνει ποτέ.

(Ἡ συνομιλία ἐξακολουθεῖ ζωηρὰ, ἐνῶ ἢ Νόρα πλησιάζει τὸν Θόρν ὅστις ἔχει ἀποσυρθῆ εἰς μίαν γωνίαν καὶ φαίνεται σκεπτικῶς).

ΝΟΡ.—(μὲ ἐνδιαφέρον) Δὲν εἶμαι μόνον ἐγὼ μελαγχολικῆ, εἶσθε καὶ σεῖς τώρα, κ. Θόρν.

ΘΟΡΝ.—Κᾶτι ἐσκεπτόμην.

ΝΟΡ.—Ὅχι ἐνθάριστον βέβαια.

ΘΟΡΝ.—Μᾶλλον τὸ ἐναντίον.

ΝΟΡ.—Τὰ δυσάρεστα πράγματα πρέπει κανεὶς νὰ τὰ λησμονῇ.

ΘΟΡΝ.—Αὐτὸ δὲν εἶνε πάντοτε εὐκόλον, δεσποινίς.

ΝΟΡ.—Τότε πρέπει νὰ τὰ ἐμπιστεύεται σὲ κάποιον ἄλλον. Αὐτὸ ἀνακουφίζει.

ΘΟΡΝ.—Ἐνοχλεῖ ὅμως φοβερὰ ἐκεῖνον ποῦ τ' ἀκούει.

ΝΟΡ.—(μὲ ζέσιν) Ἐγὼ θὰ ἤθελα νὰ μ' ἐμπιστεύσθε ὅλας σας τὰς θλίψεις.

ΘΟΡΝ.—(μὲ μελαγχολικὸν μειδίωμα) Διατὶ νομίζετε ὅτι ἔχω θλίψεις;

ΝΟΡ.—(ταρασομένη) Δὲν ξεύρω... ἔχετε κάποτε ἓνα μειδίωμα τόσο πικρὸ (τὸν παρατηρεῖ) Νά, ὅπως αὐτὴ τὴ στιγμή. (Ἐξακολουθοῦν νὰ συνδιαλέγονται χαμηλοφῶως, ὁ Θόρν πάντοτε μελαγχολικός, ἢ Νόρα δεικνύουσα πολὺ ἐνδιαφέρον καὶ ταραχὴν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν).

ΦΕΡ.—Σᾶς εἶδα εἰς τὰς Ἀθήνας τὸ πρῶτ, κυρία Μολινάρη, ἀλλὰ σεῖς δὲν με ἀντελήφθητε.

ΜΟΛ.—Τί κρῖμα! Θὰ σὰς ἐξήτουν νὰ με κάμετε τὸ γεῦμα ἢ μισὸν ὑποχρεωμένη νὰ μείνω ἕως τὰς τρεῖς. (κάθηται παρὰ τὴν μικρὰν τραπέζαν καὶ βλέπει τὴν φωτογραφίαν τῆς Μαίρης) Ἄ! Αὐτὴ ἢ φωτογραφία με ὑπενθυμίζει ὅτι ἔχω νὰ σὰς ἀναγγείλω μίαν εἰδήσιν ἢ ὅποια θὰ χάσῃ τὴν ἀξίαν της ἂν δὲν τὴν πῶ ἀμέσως.

ΠΟΛΛΟΙ.—Λέγετε, περὶ τίνος πρόκειται;

ΜΟΛ.—Περὶ τῆς κυρίας Νάρβα. Τὴν εἶδα σήμερον.

ΝΟΡ.—(διακόπουσα τὴν συνομιλίαν της μετὰ τὸν κ. Θόρν) Τὴ Μαίρη!... Εἶδατε τὴ Μαίρη!

ΜΟΛ.—Ναί, τὴν συνήντησα εἰς τὰς τρεῖς εἰς τὴν Ὀμόνοιαν, μετὰ τὰ bagages της καὶ μετὰ τὸν ἄνδρα της. Μόλις εἶχε φθάσει, ἤρχετο ἀπὸ τὸν σταθμὸν.

ΝΟΡ.—(πλησιάζουσα) Ἡ Μαίρη σὰς Ἀθήνας, τί εὐτυχία! Τί σὰς εἶπε;

ΜΟΛ.—Δὲν εἶχαμε καιρὸν νὰ ποῦμε πολλά. Ἐβιάζετο νὰ πάγῃ στὸ σπῆτὶ της διὰ νὰ ἔλθῃ κατόπιν ἐδῶ. Μοῦ εἶπε πῶς θ' ἀνέβαινε μετὰ τὸ τραῖνο τῶν 5.

NOP.—Τότε θά εἶν' ἐδῶ ἐντὸς ὀλίγου. ᾠ, τὴν καλή μου, τὴν ἀγαπημένη μου Μαίρη!

ΔΑΜ.—Ἀλήθεια, πολὺ εὐχάριστον εἶδησιν μᾶς φέρετε, κυρία Μολινάρη, ἰδίως γιὰ τὴ Νόρα μου. Ἦτον ἀηλισμένη διότι ἔλειπε ἡ φίλη της. Βλέπετε, Νόρα, ὅτι δὲν εἶχε δίκαιον νὰ μελαγχολῆς;

ΤΩΝ.—Καὶ νὰ νομίζετε ὅτι ἡ κυρία Νάρβα σᾶς ἐλησμόνησε.

NOP.—Μὰ πῶς μπορούσα νὰ φαντασθῶ ὅτι θὰ ἐπέστρεφε τόσον αἰφνιδίως, χωρὶς νὰ εἰδοποιήσῃ κανένα. Πρέπει νὰ τὴς ζητήσω συγγνώμην τώρα ποῦ θὰ ἔλθῃ διότι τὴν ἠδίκησα. (μὲ ἐνθουσιασμόν)

ᾠ, τί χαρά! Τί χαρά! Τώρα θὰ ἐορτάσω μὲ ὅλη μου τὴν καρδιά.

ΕΛΕΝ.—Μὰ αὐτὸ δὲν εἶνε πλέον φιλία, εἶνε λατρεία. Ἔγὼ ζηλεύω.

(Ἡ Νόρα πηγαίνει πρὸς τὴν Ἑλένη καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ὁμιλῇ μὲ ζωηρότητα, περιτοισμένη ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Ἡ κυρία Μολινάρη, ἣ ὅποια ἔχει ἐγερεθῆ, πλησιάζει τὸν Θόρν, ἰοταμένον πάντοτε κατὰ μέρος ὁρῶντων).

ΜΟΑ.—Σεῖς δὲν χαίρετε διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῆς κυρίας Νάρβα;

ΘΟΡΝ.—(τὴν παρατηρεῖ προσεκτικῶς) Διατὶ μοῦ κάμμετε αὐτὴν τὴν ἐρώτησιν;

ΜΟΑ.—Ὅχι βέβαια χωρὶς λόγον.

ΘΟΡΝ.—Καὶ αὐτὸς ὁ λόγος;

ΜΟΑ.—Μὰ ὑποθέτω σᾶς εἶναι γνωστός. Ἐλάτε, μὴν κρύπτεσθε ἀπὸ μένα· εἶνε μερικὰ πράγματα τὰ ὁποῖα δὲν μᾶς γελοῦν ἐμᾶς τὰς γυναῖκας. Ἡ Μαίρη μοῦ ὁμίλησε γιὰ σᾶς.

ΘΟΡΝ.—(μὲ ἐλαφρὰν ταραχήν) Σᾶς ὁμίλησε γιὰ μένα! Πότε;

ΜΟΑ.—Σήμερα, ὅταν τὴν συνήντησα, εἶπαμε μὲ δέκα λόγια ἀλλὰ δὲν ἔλειπε τὸ ὄνομά σας. Μὲ ἠρώτησε ἂν ἦσθε εἰς τὰς Ἀθήνας, ἂν σᾶς βλέπω.

ΘΟΡΝ.—Ἀπλὴ περιέργεια ὑποδέτω.

ΜΟΑ.—Δὲν τὸ πιστεύετε.

NOP.—(βλέπουσα ἐρχομένην τὴν κυρίαν Νάρβα ἐκ τοῦ μέρους τοῦ κήπου) Νά την!... (τρέχει εἰς προεπίπνησόν τῆς καὶ τὴν ἐναγκαλιζέται.—Ἡ Θόρν ταρασσεται προφανῶς).

ΜΟΑ.—(πρὸς τὸν Θόρν τὸν ὅποιον δὲν ἔπαυσε νὰ παρατηρῆ). Ὡστε... τὴν ἀγαπᾶτε.

ΘΟΡΝ.—(ἀποτόμως) Κυρία, σᾶς ἀπαγορεύω νὰ λέγετε αὐτὸ τὸ πρᾶγμα.

ΜΟΑ.—(εἰρωνικῶς) Ἄ, βέβαια σεῖς ὁ ἠθικολόγος... τὴν γυναῖκα ἐνὸς ἄλλου! χά! χά! χά!... (Ἄπομακρύνεται).

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ
ΜΑΙΡΗ καὶ οἱ ἄνω.

ΜΑΙΡ.—(παρατηροῦσα πέραξ της, λίαν ζωηρὰ) Ἡμεῖς βεβαίαι ὅτι θὰ σᾶς εἴρισκα ὅλους ἐδῶ. (πρὸς τὴν κυρίαν Διμωᾶ, μετὰ τῆς ὁποίας ἀνταλλάσσει ἄσπα-

σμόν). Δὲν εἶνε ἀλήθεια ὅτι δὲν μπορούσα νὰ λείψω ἀπὸ τὴν ἐορτὴν τῆς Νόρας;

ΔΑΜ.—Σ' εὐχαριστῶ πολὺ ποῦ ἦλθεσ' ἡ Νόρα μου ἦτο καταλυτημένη.

(Ἡ Μαίρη ἀνταλλάσσει χειραψίας καὶ μειδιάματα δεξιά καὶ ἀριστερά, κατόπιν ἐπανερχεῖται πλησίον τῆς Νόρας τὴν ὅποιαν ἀσπάζεται ἐκ νέου).

ΜΑΙΡ.—(βλέπουσα τὸν Θόρν ὅστις δὲν ἐκινήθη ἐκ τῆς θέσεώς του) Ἄ! εἶσθε ἐδῶ, κ. Θόρν; Πολὺ ψυχρὰ μὲ ὑποδέχεσθε. Μήπως εἶσθε θυμωμένος μαζί μου; (προχωρεῖ καὶ τῷ τείνει τὴν χεῖρα).

ΘΟΡΝ.—(τὴν λαμβάνει, ἀφοῦ δπεκλίθη) Εἶνε ποτὲ δυνατόν, κυρία.

NOP.—Πῶς ὁ κ. Νάρβας δὲν ἦλθε μαζί σου.

ΜΑΙΡ.—Εἶχε νὰ ἐνταμιώσει κάποιον· θὰ ἔλθῃ μὲ τὸ κατόπιν τραῖνο.

ΣΑΛΤ.—Δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι ἐκάματε ὠραῖο ταξίδι, κυρία Νάρβα.

ΜΑΙΡ.—Πολὺ εὐχάριστον ἀλλὰ καὶ πολὺ ταχύ. Ἐβιαζόμην νὰ ἐπιστρέψω.

ΜΟΑ.—Ἐῆχτε τὴν νοσταλγίαν τοῦ τόπου ἢ τῶν προσώπων;

ΜΑΙΡ.—Καὶ τῶν δύο ἴσως. Ὁ ὠραιότερος τόπος δὲν ἀξίζει μεγάλα πράγματα χωρὶς εὐχάριστα πρόσωπα. Ἄλλως τε ἦθελα νὰ ἦμα ἐδῶ εἰς τὴν ἐορτὴν τῆς Νόρας.

ΕΛΕΝ.—Ἐκείνη ἔλεγε ὅτι τὴν ἐλησμόνησες.

NOP.—Σοῦ ζητῶ κυριάς συγγνώμην, Μαίρη μου.

ΦΕΡ.—Ἡ ἀπουσία σας, κυρία Νάρβα, ἦτο τόσον αἰσθητὴ ὥστε, ἐλλείψει τοῦ πρωτοτύπου, εἰθανμάζομεν πρὸ ὀλίγου τὴν φωτογραφίαν σας. (δεικνύει τὴν φωτογραφίαν ἐπὶ τῆς τραπέζης).

ΜΑΙΡ.—Ἄ, αὐτὴν ποῦ ἔκαμα ὅσῃ Λουσέρην. (παρατηρεῖ τὴν εἰκόνα) Εἶνε ἀλήθεια ἐπιτυχημένη. Ἐκείνη τὴν ἡμέρα εἶχα μὴ τρελλὴ διάθεσι. Τὸ πρῶτ' εἶχαμε ἀνέβει στὸ Righi μὲ τὸν κ. Βάλδην καὶ τοὺς φίλους του.

ΒΑΛΔ.—Πῶς, εἶδατε τὸν Ἀλέξανδρον εἰς τὴν Ἑλβετίαν!

ΜΑΙΡ.—Βεβαίωτατα, δὲν σᾶς τὸ ἔγραψε; Ἦλθε νὰ περάσῃ μερικὰς ἡμέρας εἰς τὴν Λουσέρην μὲ τρεῖς Ἑλβετοὺς συναδέλφους του καὶ συνηντήθημεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ὅπως ἀπροόπτως. Δὲν φαντάζεσθε τὴ χαρὰ μου ὅταν εἶδα μίαν γνωστὴ Ἀθηναῖκή φυσιογνωμία.

ΤΟΝ.—Ἐγὼ φαντάζομαι τὴν δικήν του.

ΜΑΙΡ.—Ἐπὶ ὑποθέτω δὲν δυσηρεστήθη. Περάσαμε θανμάσια. Ἐνα πρῶτ' ἀνεβήκαμε στὴν κορυφὴν τοῦ Righi. Τί ἐξοχος θέα! Ἐκαῖνος ὁ ὁρίζων μ' ἐμέθυσε Δὲν ξείψω τί ἐντύπωσι ἔκαμα εἰς τοὺς Ἑλβετοὺς ἐπιστήμονας, ἀλλὰ ἐφαίνοντο ἐνθουσιασμένοι μαζί μου. Ἐπὶ τέλους μὲ ἠνάγκασαν νὰ ὑποσχεθῶ ὅτι θὰ τοὺς ἔδωκα ἀπὸ μίαν φωτογραφίαν μου, καὶ μόλις ἐπιστρέψαμε εἰς τὴν Λουσέρην πῆγα κ' ἐπόζαυα.

ΕΛΕΝ.—Καὶ δὲν ἐδυσκολεύθησ' νὰ μοιράσῃ τὰς εἰκόνας σου εἰς ξένους;

ΜΑΙΡ.—Δὲν βαριέσαι, μήπως θὰ μὲ ξαναἰδοῦν;

ΣΑΛΤ.—Πολὺ σωστά, πολὺ σωστά, ἀφοῦ αὐτοὶ οἱ κύριοι δὲν πρόκειται νὰ σᾶς ξαναδοῦν, ἄς ἔχουν τοῦλάχιστον τὴν εἰκόνα σας.

ΒΑΛΔ.—(ἐγερσιμῶς) Προτείνω νὰ κάμωμεν ἕνα γύρο στὸν κήπο· θὰ εὐρωμε δροσιά.

ΠΟΛΛΟΙ.—Ὡραία ἰδέα.

(Ὅλοι διευθύνονται πρὸς τὸν κήπον.— Ἡ κυρία Λαμυρὰ μετὰ τῆς κυρίας Βάλδης, ἣ κυρία Μολινάρη μὲ τὸν Φερίνην, ἣ Ἑλένη μὲ τὸν Τώνην. Ὁ Σαλιάνης ἀκολουθεῖ μόνος, ἣ Νόρα συνοδεύει τὴν Μαίρην, ἐνῶ ὁ Θόρν φαίνεται ἀπεροφημένος εἰς σκέψεις καὶ δὲν ἔχει κινήθη).

ΜΑΙΡ.—(ἐπὶ τοῦ σημείου νὰ ἐξεέλθῃ) Ξεύρεις, Νόρα, ὅτι ἀπόψε θὰ μὲ φιλοξενήσῃς; τὸ σπῆτι μου εἶνε ἄνω κάτω σὰς Ἀθήνας.

NOP.—Μὰ δὲν ἐσκόπευα νὰ σὲ ἀφήσω νὰ φύγῃς, ἀγαπημένη μου. Ἐνα λεπτὸ μόνον νὰ δώσω μερικὰς διαταγὰς. (βλέπουσα τὸν Θόρν). Ὁ κ. Θόρν θὰ σὲ κρατήσῃ συντροφιά. (Ἐξέρχεται ἐκ τῆς πλαγίας θύρας, ἀριστερὰ).

ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ
ΜΑΙΡΗ, ΘΟΡΝ, εἰτα ΝΟΡΑ.

ΜΑΙΡ.—(μὲ πονηρὸν μειδίωμα) Ἀκούσατε, κύριε, πρέπει νὰ μὲ κρατήσετε συντροφιά.

ΘΟΡΝ.—Θὰ προσπαθῆσω νὰ μὴ φανῶ πολὺ φορτικός.

ΜΑΙΡ.—(πλησιάζουσα) Ξεύρετε, κύριε, ὅτι ἐπέστρεψα γιὰ σᾶς ἀπὸ τὴν Ἑλβετίαν;

ΘΟΡΝ.—Ἄστειεύεσθε, ὑποθέτω.

ΜΑΙΡ.—Διόλου, λέγω τὴν ἀλήθεια: εἶχα μίαν ἀκράτητον ἐπιθυμίαν νὰ σᾶς ἐπανιδῶ. Δὲν τὸ πιστεύετε;

ΘΟΡΝ.—Δὲν εἶμαι τόσον ἐγωῖστίς.

ΜΑΙΡ.—Ἐγὼ ὁμῶς ἀπαιτῶ νὰ τὸ πιστεύετε ἀφοῦ σᾶς τὸ λέγω.

ΘΟΡΝ.—Τότε... τὸ πιστεύω.

ΜΑΙΡ.—Δὲν φαίνεσθε πολὺ ἐνθουσιασμένος.

ΘΟΡΝ.—(μειδιῶν) Σνηθηθῶ νὰ μὴ ἐξωτερικεύω τὰς ἐντυπώσεις μου.

ΜΑΙΡ.—Ἐξωτερικεύετε ὁμῶς κάποτε τὰς σκέψεις σας μὲ τρόπον ὅχι πολὺ εὐχάριστον διὰ τοὺς ἄλλους.

ΘΟΡΝ.—Δὲν ἐννοῶ τί θέλετε νὰ πῆτε.

ΜΑΙΡ.—Δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐλησημονήσατε τὴν τελευταίαν μας συνάντησιν.

ΘΟΡΝ.—(σκυθρωπάζων) Ἄπεναντίας, ἔχω λόγους νὰ τὴν ἐνθυμοῦμαι.

ΜΑΙΡ.—Καὶ τὰ πικρὰ λόγια ποῦ μοῦ εἶπατε.

ΘΟΡΝ.—Ἡ περίστασις ἦτο ἐξαιρετικὴ. Ἄν ὁμῶς οἱ λόγοι μου σᾶς εἰπράναν, τοὺς ἀποσῆρω καὶ σᾶς ζητῶ συγγνώμην.

ΜΑΙΡ.—Μερικὰ λόγια, ὅταν λεχθῶν μιά φορὰ, δὲν

ἀποσύρονται, ἰδίως ἀπὸ ἀνθρώπον ὁ ὁποῖος δὲν ὁμιλεῖ ποτὲ ἀστόχως.

ΘΟΡΝ.—Δὲν πρέπει νὰ ἀποδίδετε μεγάλην σημασίαν εἰς ἐκεῖνο τὸ ἐπεισόδιον. Ὅμοιολογῶ ὅτι ἐκείνην τὴν στιγμὴν δὲν ἦμην κύριος τοῦ ἑαυτοῦ μου.

ΜΑΙΡ.—Ἐντούτοις ἐφαίνεσθε ἐντελῶς ψύχραιμος. Ἐνθυμεῖσθε τὴν σκηνὴν; ἐγὼ τὴν ἔχω ἐμπρὸς στοὺς μᾶτια μου: Ἡμεθα ὅλοι μαζί ἠτοὺς Ζάπειον τὴν ὥρα ποῦ ἠσυχάζουν ὅλα ἀπὸ τὸν θόρυβο τῆς ἡμέρας, τὴν ὥρα ποῦ μὴ γυναῖκα αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκη ν' ἀκούσῃ κἄτι γλυκύ, κἄτι τυφερὸν. Μ' ἐπλησίασατε μὴ στιγμὴν ποῦ ἦμουν ὀλίγα βήματα ἐμπρὸς, καί, μ' ἕνα ὕψος παγωμένο, χωρὶς ἢ φωνῆ σας νὰ προδίδῃ τὴν παραμικρὰν ταραχήν, μοῦ εἶπατε: «Σεῖς, κυρία, ἐκερδίσατε κἄτι σήμερον, καὶ ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς τὸ πῶ, τὴν περιφρόνησίν μου, τελεῖαν»....

ΘΟΡΝ.—(θέλων νὰ τὴν διακόψῃ) Τί ὠφελεῖ νὰ ἀναπολήτε πράγματα δυσάρεστα.

ΜΑΙΡ.—Εἶνε καὶ αὐτὸ μὴ ἡδονή.—Μοῦ ἐρρίψατε τὴν περιφρόνησίν σας κατὰ πρόσωπον, μὲ ὕβριση, ὅχι σὲ μὴ στιγμὴν παραφορᾶς, ἀλλὰ μὲ λόγια μετρημένα, μὲ λέξεις τὰς ὁποίας εἶχατε βέβαια ζυγίσῃ καὶ ξεύρατε πόσο βαθεῖα θὰ ἐπλήγωναν τὴν εὐαισθησίαν μου.

ΘΟΡΝ.—(ἐλαφρῶς συγκινημένος) Πρέπει νὰ μὲ πιστεῖτεσθε ὅταν σᾶς λέγω ὅτι ἐκείνην τὴν ὥραν δὲν ἦμην κύριος τοῦ ἑαυτοῦ μου. Ἡ ἀπάθειά μου ἦτο φαινομενικὴ, ὑπέφερα...

ΜΑΙΡ.—Ἐξ αἰτίας μου;

ΘΟΡΝ.—Ναί, ἐξ αἰτίας σας: Μοῦ εἶχατε δώσει μίαν ὑπόσχασιν, τὴν ὁποίαν ἐγὼ δὲν εἶχα ζητήσῃ, καὶ δὲν τὴν ἐτηρήσατε οὔτε 24 ὥρας.

ΜΑΙΡ.—Εἶνε ἀλήθεια, σᾶς εἶχον ὑποσχεθῆ νὰ μὴ δέχομαι τὰς περιποιήσεις τοῦ κ. Φερίνη.

ΘΟΡΝ.—Ὁ ὁποῖος εἶνε ἱκανὸς νὰ διακυβεύσῃ τὴν ὑπόληψίν σας.

ΜΑΙΡ.—Σᾶς ἐξήγησα ὁμῶς ὅτι δὲν μπόρεσα νὰ τὸν ἀποφύγω ἐκείνην τὴν ἡμέραν.

ΘΟΡΝ.—Εἰπέτε μᾶλλον ὅτι δὲν θελήσατε νὰ τὸν ἀποφύγετε, διότι πρὸ παντὸς εἶσθε φιλάρεστος, καὶ δὲν διατάζετε νὰ διακινδυνεύσητε τὴν αξιοπρέπειάν σας χάριν μερικῶν τετριμμένων φιλοφρονησεων.

ΜΑΙΡ.—Ἐστω, ἔσφαλα, ἀλλὰ μὲ ἐπιμνησκόμενος ἄρετῃ κατὰ μὲ τὰ σκληρὰ σας λόγια, καὶ δὲν ἐπρεπε νὰ μείνετε ἔκτοτε ἀδιάλλακτος.

ΘΟΡΝ.—Ἐπείσθη ὅτι δὲν ἦτο δυνατόν νὰ βασισθῶ εἰς τὸν λόγον σας. Ἐπειτα... ἐσκέφθη ὅτι δὲν ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιβληθῶ εἰς τὴν ζωὴν σας, νὰ σᾶς καταστρέψω, ἐγὼ ὅστις ἔχω τὴν ἀπαίτησιν νὰ σᾶς σέβονται οἱ ἄλλοι.

ΜΑΙΡ.—Νὰ μὲ καταστρέψετε; Λησμονεῖτε ὅτι διὰ νὰ γίνῃ αὐτὸ ἀπαιτεῖται καὶ ἡ συγκατάθεσις μου· ἐν

τούτοις εἶπατε πρὸ ὀλίγου ὅτι δὲν εἴσθε ἐγωῖστίς.
 ΘΟΡΝ.— Δὲν ὀμιλῶ περὶ τῆς καταστροφῆς ἢ ὅποια
 θὰ ὀνομάζετο **πτωδὶς** διὰ μίαν γυναῖκα· ἐγὼ δὲν
 θὰ ἦμαι ποτὲ ἐκεῖνος ὅστις θὰ σᾶς παράσῃ εἰς
 τοιοῦτον ὀλίσθημα. Ὑπάρχει μία ἄλλη καταστροφή,
 ἢ ἠθικὴ ὑποτίμησις μᾶς γυναικὸς εἰς τὴν ἀντίλη-
 ψιν τῆς κοινωνίας, καὶ ξεύρετε πόσον εὐκολὰ κατα-
 δικάζει ἢ κοινὴ γνώμη.
 ΜΑΙΡ.— Τότε, φίλε μου, δὲν ἔπρεπε νὰ μοῦ πῆτε
 ποτὲ ὅτι εἶμαι ὄραϊα. Ἡμεῖς αἱ γυναῖκες, αἱ φι-
 λάρεσκοι ὅπως μᾶς ὀνομάζετε, εἰμεθα ἀπληστοί.
 Ὅταν ξεύρωμεν ὅτι κινούμεν τὸν θανατηφόρον τῶν
 ἀνδρῶν, ἔχομεν τὴν ἀπαίτησιν νὰ μᾶς τὸ λέγουν
 συχνά.
 ΘΟΡΝ.— Ἀκριβῶς ἐδῶ εἶνε ὁ κίνδυνος. Ὅταν αὐτὸ
 ἐπαναλαμβάνεται συχνά τὸ ἀκούουν καὶ ὅσοι δὲν
 πρέπει νὰ τὸ ἀκούουν, καὶ τότε καταστρέφεται τὸ
 ὄνομα μᾶς γυναικός.
 ΜΑΙΡ.— Κύριε Θόρν, ὅλα αὐτὰ αἱ σκέψεις σᾶς ἔρ-
 χονται ὀλίγον ἀργά.
 ΘΟΡΝ.— Ἐχετε δίκαιον, ἀλλ' εἶμαι τάχα ὑπεύθυνος
 δι' ἓνα αἴσθημα τὸ ὅποιον ἐγεννήθη σχεδὸν ἀσυ-
 νειδήτως, ἀπὸ τὴν συνήθειαν νὰ σᾶς βλέπω κάθε
 μέρα; Καὶ νομίζετε ὅτι εἶνε δυνατὸν εἰς ἓνα ἄνδρα
 νὰ κρύψῃ τὴν ἐντύπωσιν ποῦ προξενεῖ ἓνα ὄραϊο
 πρόσωπο, ἓνα σῶμα προκλητικόν, (τὴν παρατηρεῖ
μὲ τρυφερότητα καὶ θαυμασμόν) ὅταν αὐτὸ τὸ πρό-
 σωπον, αὐτὸ τὸ σῶμα ἀποτελοῦν ἓνα ποίημα δέκα
 ὀκτὼ ἐτῶν (*μὲ θλίψιν*) καὶ ὅταν ἐκεῖνος ποῦ τὰ ἐπι-
 θυμεῖ δὲν εἶνε πλέον νέος.
 ΜΑΙΡ.— (*πλησιάζουσα*) Ἄ! τί ὄραϊα ποῦ μιλεῖτε!...
 Καὶ νομίζετε ὅτι μὲ τέτοια λόγια θὰ μὲ πείσετε ὅτι
 δὲν πρέπει νὰ μ' ἀγαπᾶτε;
 ΘΟΡΝ.— (*φέρων τὴν χεῖρα εἰς τὸ μέτωπον*) Εἶμαι
 ἓνας τρελλός.
 ΝΟΡ.— (*ἔξωθεν*) Νὰ γείνουν ὅλα ὅπως εἶπα· νὰ μὴ
 λησμονηθῇ τίποτε.
 ΜΑΙΡ.— Ἐρχεται ἡ Νόρα. Κρίμα ὅτι δὲν μπορούμε
 νὰ ἐξακολουθήσωμεν· ἀλλὰ πρέπει νὰ συνεχίσωμεν
 αὐτὴν τὴν συνομιλίαν. (*κίνημα τοῦ Θόρν.*) Τὸ ἀ-
 παιτῶ, ἐδῶ, μετὰ λίγη ὥρα. (*εἰσέρχεται ἡ Νόρα*).
 ΝΟΡ.— Ἡρῆσα ὀλίγον, ἀλλὰ εἶνε τόσον ἀνόητοι
 αὐτοὶ οἱ ὑπηρεταί, καὶ ἐγὼ θέλω νὰ μὴ σοῦ λεί-
 ψῃ τίποτε. Ἐμπρός, πάμε τώρα στὸν κῆπο. (*γαι-
 νεται ὁ Νάρβας πλησιάζων ἐκ τοῦ μέρους τοῦ
 κήπου.*)

ΣΚΗΝΗ ΠΕΜΠΤΗ
N A P B A Σ καὶ ἡ ἀνω.

ΝΟΡ.— Ἴδου ὁ κ. Νάρβας.
 ΝΑΡΒ.— (*τείνων τὴν χεῖρα εἰς τὴν Νόραν*) Σᾶς ἐζη-
 τουν, δεσποινίς, διὰ τὴν εὐχηθῶ. (*τὴν παρατη-
 ρεῖ*) Πάντοτε εὐμορφῆ καὶ δροσερά. Σᾶς εἶχομαι
 νὰ μὴ χάσετε ποτὲ αὐτὰ τὰ χαρίσματα.

ΝΟΡ.— (*γελῶσα*) θὰ προσπαθήσω νὰ τὰ διατηρήσω
 ὅσῳ μπορού περισσότερον.
 ΝΑΡΒ.— (*παρατηρῶν τὸν Θόρν*) Ἄ ἐδῶ εἴσθε κ.
 Θόρν; Χαίρω πολὺ ποῦ σᾶς βλέπω.
 ΘΟΡΝ.— (*τῷ σφίγγει τὴν χεῖρα*) Κ' ἐγὼ ἐπίσης, φίλ-
 τατε. Πῶς πέρασαε στὸ ταξίδι;
 ΝΑΡΒ.— (*ὀλίγον βεβιασμένως*) Πολὺ ὄραϊα, πολὺ
 ὄραϊα... θὰ σᾶς τὸ εἶπε ἄλλως τε ἢ Μαίρη.
 ΜΑΙΡ.— Ὁ κ. Θόρν γνωρίζει πολὺ καλὰ τὴν Ἑλβε-
 τίαν καὶ ξεύρει ὅτι περὶ κανεὶς θαυμάσια.
 ΝΟΡ.— Μόνον ἐγὼ δὲν γνωρίζω αὐτὸν τὸν ὄραϊο
 τόπο· πῶς ἤθελα νὰ πῆγαίνα μαζί σου, Μαίρη.
 ΜΑΙΡ.— Μᾶλλον μὲ κανένα ἄλλον ποῦ νὰ ξεύρη τὰ
 μέρη καλλίτερα. Δὲν φαντάζεσαι πόσον ἀπολαυστι-
 κώτερον εἶνε τὸ ταξίδι ὅταν ἔχει κανεὶς ἓνα καλὸν
 ὄδηγόν. Ἐγὼ, τὰς ὀλίγας ἡμέρας ποῦ ἔμειναν μαζί
 μας ὁ κ. Βάλδης καὶ οἱ φίλοι του, ἔμαθα περισσότερα
 ἀπὸ τὴν Ἑλβετίαν παρὰ ὅ ἓνα δλόκληρο μῆνα. Δὲν
 εἶν' ἀλήθεια, Στέφανε;
 ΝΑΡΒ.— (*πάντοτε βεβιασμένως*) Φυσικά, φυσικά.
 ΝΟΡ.— Λοιπόν, δὲν πάμε στὸν κῆπο;
 ΘΟΡΝ.— Ὅπως ἀγαπᾶτε.
 ΝΑΡΒ.— (*μετὰ διαταγὸν*) Κύριε Θόρν, θέλετε νὰ
 μείνετε ὀλίγα λεπτὰ μαζί μου; Ἐπιθυμῶ νὰ ἔχω
 τὴν γνώμην σας διὰ μίαν ὑπόθεσιν.
 ΘΟΡΝ.— Πολὺ εὐχαρίστως, ἂν αἱ κυραὶ τὸ ἐπιτρέ-
 πουν.
 ΜΑΙΡ.— Τί ἰδέα, Στέφανε, νὰ ἀπασχολήσης τώρα τὸν
 κ. Θόρν μὲ ὑποθέσεις σου.
 ΝΑΡΒ.— Ἄλλὰ, φιλιότη μου...
 ΜΑΙΡ.— Ἄς εἶνε σοῦ τὸν ἀφίνομε γιὰ λίγη ὥρα.
 Πάμε Νόρα. (*χαμηλοφώνως, διερχομένη πλησίον
 τοῦ Θόρν.*) Μετὰ ἔν τέταρτον, ἐδῶ. (*Ἀπέρχονται.*)

ΣΚΗΝΗ ΕΚΤΗ
N A P B A Σ, Θ Ο Ρ Ν.

ΝΑΡΒ.— Ἄς καθήσωμε, ἂν θέλετε. (*λαμβάνουν κα-
 θίσματα*).
 ΘΟΡΝ.— Σὲ ἀκούω, ἀγαπητέ μου Στέφανε· περὶ τί-
 νος πρόκειται;
 ΝΑΡΒ.— (*ὀλίγον στενοχωρημένος*) Πρόκειται περὶ
 ὑποθέσεως... οἰκογενειακῆς.
 ΘΟΡΝ.— (*παρατηρεῖ τὸν Νάρβαν μὲ προσοχήν*) Οἰ-
 κογενειακῆς!... Καὶ φρονεῖς ὅτι εἶμαι τὸ κατὰ-
 ληλον πρόσωπον...
 ΝΑΡΒ.— Ναί, διότι ἔχω ἀπόλυτον πεποιθήσιν εἰς
 τὴν κρίσιν σας.
 ΘΟΡΝ.— Αὐτὸ μὲ κολακεῖ. θὰ ἦμαι πολὺ εὐτυχὴς
 ἂν μπορέσω νὰ σοῦ φανῶ χρήσιμος.
 ΝΑΡΒ.— (*μετὰ μικρὰν σκέψιν*) Τί ἰδέαν ἔχετε διὰ τὴ
 Μαίρη;
 ΘΟΡΝ.— (*καταστελλὼν κίνησιν*) Τί ἰδέαν ἔχω ἐγὼ
 διὰ... τὰ παράδοξος ἐρώτησις!
 ΝΑΡΒ.— Ἀπαντήσατε ὅπως δήποτε.

ΘΟΡΝ.— Ἄλλὰ... τὴν καλλιτέραν. Τί ἄλλην ἰδέαν
 δύναμαι νὰ ἔχω διὰ τὴν κ. Νάρβα;
 ΝΑΡΒ.— Δὲν λέγετε ὅλην σας τὴν σκέψιν.
 ΘΟΡΝ.— (*ἐγερόμενος*) Ἄκουσε, Στέφανε, ἂς ἀφή-
 σωμε τὰ προοίμια καὶ εἰπέ μου καθαρὰ τί θέλεις
 νὰ ξεύρης.
 ΝΑΡΒ.— Θέλω νὰ ξεύρω τί ἐντύπωσιν κάμνουν οἱ
 τρόποι τῆς συζήτου μου. Πῶς τὴν κρίνετε, πῶς
 τὴν κρίνει ἢ κοινωνία.
 ΘΟΡΝ.— Τώρα εἶσαι σαφέστερος. Ξεῖθεις ὅμως ὅτι
 εἶνε δίσκολον νὰ ἀποφανθῇ τίς ἐπὶ ζητήματος τό-
 σον λεπτοῦ.
 ΝΑΡΒ.— Ἄκριβῶς δι' αὐτὸ ἐρωτῶ σᾶς καὶ ὄχι ἄλλον.
 Ἐχω ἀνάγκην νὰ μάθω ἂν ὁ κόσμος ἔχη τὴν ἰδίαν
 ἀντίληψιν μ' ἐμέ.
 ΘΟΡΝ.— Καὶ ποῖα εἶνε ἡ ἰδική σου ἀντίληψις;
 ΝΑΡΒ.— Ὅτι ἡ Μαίρη δυστυχῶς δὲν φέρεται ὅπως
 ἀρμόζει εἰς γυναῖκα ἔγγαμον.
 ΘΟΡΝ.— Τί τῆς ἐφίρσεις τὸ ἀξιόμειπτον;
 ΝΑΡΒ.— Τίποτε ὀρισμένον, ἀλλὰ μοῦ φαίνεται ὅτι
 ἔπρεπε νὰ εἶνε περισσότερον ἐπιφυλακτικὴ μὲ τοὺς
 ἀνδρας ἐν γένει.
 ΘΟΡΝ.— Εἶσαι ζηλότυπος;
 ΝΑΡΒ.— Δὲν τὸ κρύπτω, ἀφοῦ ἀγαπῶ τὴν γυναῖκα
 μου.
 ΘΟΡΝ.— Ἡ ζηλοτυπία εἶνε κακὸς σύμβουλος. Ὅπως
 δήποτε δὲν πιστεύω νὰ ἔχης κανέν σοβαρὸν ἐνδό-
 σιμον.
 ΝΑΡΒ.— Δόξα τῷ Θεῷ, ὄχι· αὐτὴ τῆς ὅμως ἢ φιλα-
 ρέσκεια... διότι θὰ παραδεχθῆτε ὅτι εἶνε φιλάρε-
 σκος.
 ΘΟΡΝ.— Φιλάρεσκοι εἶνε ὅλα αἱ γυναῖκες.
 ΝΑΡΒ.— Ναί, ἀλλὰ ἄλλαι γυναῖκες ἔχουν καὶ κάποιαν
 πείραν τοῦ κόσμου, ἐνῶ ἡ Μαίρη εἶναι ἀκόμη παιδί.
 Τόση φιλαρέσκεια εἰς τὴν ἡλικίαν τῆς εἶνε ἐπικίν-
 δυνος.
 ΘΟΡΝ.— Δὲν ἔχεις ἄδικον.
 ΝΑΡΒ.— Ἄ, ἰδοὺ ὅτι συμφωνεῖτε μαζί μου. Ἐλάτε
 λοιπόν νὰ σκεφθῶμεν μὲ τι τρόπον εἶνε δυνατὸν
 νὰ τὴν προφυλάξωμεν ἀπ' αὐτὸν τὸν κίνδυνον.
 ΘΟΡΝ.— Μία σιγή, Στέφανε· λησμονεῖς ὅτι ἐγὼ
 εἶμαι ξένος. Ἡμπορῶ νὰ σοῦ δώσω μίαν γνώμην.
 Ἄλλὰ νὰ ἀναμichθῶ τόσον ἀπ' εὐθείας εἰς τὰ οἰκο-
 γενειακά σου... Δὲν νομίζεις ὅτι θὰ ἦτο προ-
 τιμώτερον νὰ ζητήσης τὴν συνδρομὴν ἑνὸς ἀπὸ τοὺς
 συγγενεῖς σου;
 ΝΑΡΒ.— Ὅχι, κ. Θόρν, οἱ συγγενεῖς εἰς αὐτὰς τὰς πε-
 ριστάσεις περιπλέκουν μᾶλλον τὰ πράγματα. Ἐπειτα
 μὴ λησμονῆτε ὅτι ὁ γάμος μου ἔγινε παρὰ τὴν θέ-
 λησιν τῶν γονέων μου καὶ δὲν δικαιούμαι νὰ πα-
 ραπονεθῶ εἰς αὐτούς. Σᾶς εἴσθε πολὺ καταλληλότε-
 ρος εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν· εἰς σᾶς ἢ Μαίρη ἔχει
 πλήρη ἐμπιστοσύνην.

ΘΟΡΝ.— Πῶς τὸ γνωρίζεις;
 ΝΑΡΒ.— Σᾶς ἀναφέρει πολλάκις ὡς παράδειγμα.
 Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἂν ἀναλάβετε νὰ τὴν νοουθετή-
 σετε...
 ΘΟΡΝ.— Ἐγὼ, νὰ τὴν νοουθετήσω...
 ΝΑΡΒ.— Διατὶ ὄχι; Σᾶς εἴσθε σοβαρότερος τῆς ἡλι-
 κίας σας. Ἡ Μαίρη, ὅπως εἶπα, εἶνε ἓνα παιδί καὶ
 συμβουλαὶ ἀπὸ σᾶς δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ἐπιβληθῶν
 εἰς τὸ πνεῦμα τῆς.
 ΘΟΡΝ.— [*μὲ ὀλίγην νευρικότητα*] Μοῦ φαίνεται ὅτι
 μεγαλοποιεῖς πολὺ τὴν ἐπιβολὴν μου αὐτῇ. Αἱ
 γυναῖκες ἔχουν πολὺ διαφορετικὴν ἀντίληψιν εἰς
 μερικὰ πράγματα... Ἡ ἐπικριτικὸν νὰ μὴ
 ἀναμichθῶ εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν.
 ΝΑΡΒ.— Πῶς, ἀρνεῖσθε...
 ΘΟΡΝ. [*μὲ στενοχωραν*] Δὲν ἀρνοῦμαι... ἀλλὰ
 μοῦ ζητεῖς ἓνα πρᾶγμα τόσο λεπτόν...
 ΝΑΡΒ.— Σᾶς τὸ ζητῶ ὡς ἐκδοῦλευσιν, καὶ τὸ ζητῶ
 ἀπὸ σᾶς διότι δὲν μπορῶ νὰ τὸ ζητήσω ἀπὸ κα-
 νένα ἄλλον. Ἐσυνείδησα νὰ ἀκούω ἀπὸ ὅλους,
 ἀπὸ τοὺς γονεῖς μου πρὸ πάντων, ὅτι εἴσθε ἓνας ἑ-
 ξαιρετικὸς χαρακτήρ, ἓνα πνεῦμα εὐθὺ καὶ ἀμερό-
 ληπτον· δὲν πρέπει λοιπόν νὰ σᾶς φαίνεται παράδο-
 ξον ὅτι εἰς μίαν κρίσιμον στιγμὴν τοῦ οἰκογενεια-
 κοῦ μου βίου ἔρχομαι σὲ σᾶς. Σκεφθῆτε ὅτι θὰ συν-
 τελέσετε εἰς τὴν εὐτυχίαν μου. Λατρεύω τὴν γυναῖκά
 μου καὶ δὲν ἔχω λόγους νὰ πιστεύω ὅτι ἡ Μαίρη
 δὲν μὲ ἀγαπᾶ ἐξ ἴσου· ἔχει ὅμως, ἀσυνειδήτως ἴσως,
 ἓνα μέγα ἐλάττωμα: Εἶνε φοβερὰ φιλάρεσκος, ἐν-
 νοεῖ ν' ἀρέσῃ μὲ πάντα τρόπον. Δὲν ζῆ παρὰ ὅταν
 βλέπει γίγω τῆς ἀνθρώπου νὰ τὴν θαυμάζουν. Ὅ-
 μιλεῖ, ἐνδύεται, κινεῖται, γιὰ νὰ ἀπολαμβάνῃ αὐτὸ
 τὸ θυμίαμα τοῦ θαυμασμοῦ. Καὶ εἶνε μόλις 18 ἐτῶν.
 Φαντασθῆτε τί μπορεῖ νὰ συμβῆ ἂν αὐτὴ ἢ φιλαρέ-
 σκεια ἀναπτυχθῇ ἀκόμη μέσα τῆς.
 ΘΟΡΝ.— Εἶσαι βέβαιος ὅτι δὲν ἐξογκώνης τὰ πράγ-
 ματα;
 ΝΑΡΒ.— Δὲν πιστεύω ἐμελέτησα καλὰ τὸν χαρακτήρα
 τῆς. Ὅταν εἰρήσκειται εἰς κίρκλον ἀνδρῶν καὶ ἔχει
 τὸ συναίσθημα τῆς ἐπιρροῆς τὴν ὅποιαν ἐξασκεῖ ἢ
 ὄραϊότης τῆς, μετὰ κυριολεκτικῶς καὶ εἶναι ἱκανὴ
 νὰ κάμῃ τὰς μεγαλειτέρας ἀπερισκεψίας.
 ΘΟΡΝ.— Ὁ μεθυσμένος εἶνε ἀνεύθυνος διὰ τὰς πρά-
 ξεις του. Πρέπει νὰ φροντίξῃς σὺ νὰ μὴ εἰρήσκει-
 ται ἢ συζυγός σου εἰς περιβάλλον ἐπικίνδυνον, καὶ,
 ἂν κάποτε δὲν δύνασαι νὰ τὸ ἀποφύγῃς, τότε ἄρῃσε
 νὰ παρῆλθῃ ἢ κρίσις καὶ προσπαθήσε νὰ τῆς δώ-
 σῃς νὰ ἐννοήσῃ τὸ σφάλμα εἰς τὸ ὅποιον ὑποπίπτει.
 ΝΑΡΒ.— Αὐτὸ ἀκριβῶς ἐδοκίμασα νὰ κάμω εἰς τὴν
 Λουσερνην ὅταν εἶχε τὴν ἐλαφρότητα νὰ δωρήσῃ τὰς
 φωτογραφίας τῆς εἰς τρεῖς ξένους.
 ΘΟΡΝ.— Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα;
 ΝΑΡΒ.— Μὲ ἤκουσεν ὄχι μόνον μὲ ἀδιαφορίαν ἀλλὰ

ἀπὸ τὸ ἴδιον αἴσθημα, αὐτὸν τὸν θανατοῦ τὸν ὁποῖον **Θέλω** νὰ ἐμπνέω. Αὐτὰ τὰ λόγια εἶνε ὁ θησαυρὸς μιᾶς φιλαρέσκου, κ' ἐγὼ εἶμαι φιλάρεσκος, τὸ ξεῖρετε. Μιὰ μέρα σὰς ἦλθε ἡ ὄρεξις νὰ μοῦ πῆτε πῶς εἶμαι ὠραία, πῶς με σκέπτεσθε διαρκῶς, πῶς ταράττω τὸν ὕπνον σας· με τὸ βλέμμα σας μοῦ ἐδώκατε νὰ ἐννοήσω ὅτι με ἐπιθυμεῖτε, καὶ ὅταν τὸ χεῖρ σας ἔτυχε νὰ ἐγγίση τὸ δικό μου, ἢ νὰ περᾶση ἐλαφρὰ κοντὰ στὸ σῶμα μου, εἶδα τὸν κλομισμὸν ποῦ ἠσθάνθητε καὶ τὴν φλόγα τοῦ πάθους νὰ βάρη τὸ πρόσωπό σας.

ΘΟΡΝ.—Κυρία, μὴν ἐξακολουθῆτε. . . .

ΜΑΙΡ.—Σὰς κάμει κακό; δὲν πιστεῖω, ἀφοῦ ἐμένα αὐτὰ ὅλα δὲν με δυσηρέστησαν. Ἐναντίας εἶδα με μιὰ ἰδιαιτέρα εὐχαρίστησι αὐτὸ τὸ αἴσθημα νὰ ἀναπτύσσεται μέσα σας, καὶ συγχρόνως ἔβλεπα τὸν ἄγωνά σας διὰ νὰ τὸ καταπνίξετε. Ἐγὼ, εἰς τὸ μέτρον τῆς ἀδυναμίας σας, ἔβλεπα τὸ μέτρον τῆς δυνάμεώς μου. Ξεῖρετε τί σημαίνει διὰ μία γυναῖκα μιὰ νίκη ὅπως αὐτή; Καὶ ξεῖρετε τί σημαίνει γὰρ μένα, ἓνα παιδί, ἢ ἦτα ἐνὸς ἀνδρὸς ὅπως σεῖς;

ΘΟΡΝ.—Ἐπελογίσαστε ποτὲ τί φοβερὰς συνεπειὰς δύναται νὰ ἔχη αὐτὴ ἡ νίκη γι' αὐτὸ τὸ παιδί, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ γυναῖκα με συζυγικά καθήκοντα;

ΜΑΙΡ.—Εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν καμμίαν. Μοῦ τὸ εἶπατε καὶ δὲν θὰ ἰσχυρισθῆτε τώρα τὸ ἐναντίον.

Εἶσθε κατὰ βάθος ἐντιμὸς ἀνδρῶπων.

ΘΟΡΝ.—(μὲ πικρίαν) Αὐτὸ εἶν' ἀλήθεια. Θὰ σὰς ἀποδείξω ὅμως ὅτι δὲν εἶμαι μόνον κατὰ βάθος ἐντιμὸς ἀνδρῶπων. Θὰ παύσω νὰ σὰς βλέπω, θὰ φύγω.

ΜΑΙΡ.—(μὲ ὕφος φιλοπαίγμον) Αὐτὸ, κύριε, θὰ ἦτο ἔλλειψις ἀβρότητας. Πῶς, ἐγὼ συντομεύω τὸ ταξεῖδι μου πρὸς χάριν σας, καὶ σεῖς φεύγετε;

ΘΟΡΝ.—Βλέπω ὅτι ἐξακολουθεῖτε νὰ μὴ σοβαρεῖσθε.

ΜΑΙΡ.—(πλησιάζουσα, μὲ φιλαρέσκεια) Ἀλήθεια, θὰ φύγετε; Δὲν... μ' ἀγαπᾶτε πιά;

ΘΟΡΝ.—Κυρία, αὐτὸ τὸ ὅποιον κάμετε εἶνε ἀνήκουστον. Ἐρωτοτροπεῖτε τὴν στιγμήν ποῦ ἐγὼ προσπαθῶ νὰ σὰς σώσω.

ΜΑΙΡ.—Δηλαδή νὰ σώσετε τὸν ἑαυτὸν σας. Ἐγὼ δὲν κινδυνεύω πολὺ, δὲν εἶμαι ἐρωτευμένη.

ΘΟΡΝ.—(μὲ ὕφος ψυχρότατον) Εἶσθε βεβαία ὅτι ἐγὼ εἶμαι;

ΜΑΙΡ.—Βεβαιότατη.

ΘΟΡΝ.—(μὲ τὸ αὐτὸ ὕφος) Πλανᾷσθε.

ΜΑΙΡ.—(τὸν παρατηρεῖ ἀτενῶς, πλησιάζουσα ὀλονὲν περισσότερο.) Αἰφνης ἀνορθοῦται προτάσσουσα τὸ στήθος της μὲ τὸ ὅποιον θίγει τὸν **Θόρν**.

ΘΟΡΝ.—(ὀπισθοχωρῶν μέχρι τοῦ ἀνακλίντρον) Κυρία.....

ΜΑΙΡ.—(προχωρεῖ ἀκόμη, καί, θέτουσα τὰς χεῖρας ἐπὶ τῶν ὤμων τοῦ **Θόρν**, τὸν ἀναγκάζει νὰ καθίσῃ, ἐνῶ ἐκείνη στέκεται ἐνώπιόν του ἐξακολουθοῦσα νὰ τὸν κρατῇ.—Ἡ κυρία **Μολινάρη** ἐντινείναι τὴν προσοχὴν ἐκ τῆς κρύπτῆς της).

ΜΑΙΡ.—(μὲ φωνὴν σαγηνευτινὴν). Δὲν θὰ φεύγετε. **Θέλω** νὰ μείνετε καὶ νὰ μ' ἀγαπᾶτε. (κίπτει ἀποτόμως καὶ τῷ διδὲι φιλῆμα εἰς τὰ χεῖλη). Ἴδου ἡ ἀμοιβή σας.

(Ἐπὶ τὸν ἀνακλίντρον, πρὸς στιγμήν φαίνεται ὡς νὰ θέλῃ νὰ τὴν σφίξῃ εἰς τὰς ἀγκάλας του, συγκρατεῖται ὅμως δι' ὑπερᾶνδρῶπον δυνάμεως καὶ ἀπομακρύνεται βραδέως.—Ἡ κυρία **Μολινάρη** φεύγει ὁρμαίως διευθυνομένη πρὸς τὸν κήπον).

ΘΟΡΝ.—(συνελθὼν, παρατηρεῖ τὴν **Μαίρην** ἐπὶ μακρὸν ἐν σιγῇ ἔπειτα μὲ φωνὴν βραδείαν). Κυρία **Νάρβα**, εἶσθε περισσότερο ἐπικίνδυνος ἀφ' ὅ,τι ἐφανταζόμην. Βλέπετε ὅμως ὅτι κάποτε, κατὰ τῆς φιλαρέσκείας μιᾶς γυναίκος, ὑπάρχει ἡ θέλησις τοῦ ἀνδρὸς. (πλησιάζων καὶ μὲ φωνὴν ἠπιωτέραν). Ἐγὼ θὰ λησμονήσω ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐκάματε· θέλετε καὶ σεῖς νὰ γίνεσθε σωφρονεστέρα;

ΜΑΙΡ.—(φαίνεται ὑπέκουσα εἰς ἐνδύμνηχον πάλιν. Καθ' ἣν στιγμήν ἐτοιμάζεται νὰ ἀπαντήσῃ, εἰσέρχεται ὁ **Φερίνης**).

ΦΕΡ.—(πλησιάζων τὴν **Μαίρην**) Φιλτάτη Κυρία, σὰς ἐξήτοιον διὰ νὰ σὰς ἀποχωρετήσω. (ἡ **Μαίρη** τῷ τείνει τὴν χεῖρα μηχανικῶς, ἐκεῖνος τὴν φέρει εἰς τὰ χεῖλη του καὶ τὴν κρατεῖ ἐκεῖ ὡς ἐν ἀπολαύσει. Ὁ **Θόρν** καταστέλλει κίνημα ταραχῆς, τὸ ὅποιον ἀντιλαμβάνεται ἡ **Μαίρη**).

ΜΑΙΡ.—(ἐπανακτήσοσα τὴν ψυχραμίαν της πρὸς τὸν **Φερίνην**). Πῶς, φεύγετε; (παρακολουθοῦσα τὰς κινήσεις τοῦ **Θόρν**, ἐνῶ ἐξακολουθεῖ νὰ ἀποτείνεται πρὸς τὸν **Φερίνην**). Ξεῖρετε ὅτι ἐγὼ θὰ μείνω ἀπόψε ἐδῶ.

ΦΕΡ.—Τὸ ὅποιον σημαίνει;...

ΜΑΙΡ.—(μὲ πείσμα, βλέπουσα τὸν **Θόρν** ἀπαθῆ). Ὅτι θέλω νὰ ἔχω σίντροφον γιὰ νὰ παυνάρω αἰῶριο τὸ πρωί.

ΦΕΡ.—(ὑποκλινόμενος). Τότε μένω. Θέλετε νὰ περᾶσω νὰ σὰς πάρω;

ΜΑΙΡ.—(ἀποτόμως). Ναί, στὰς ἔξ. (Ὁ **Φερίνης** ἀπέρχεται χωρὶς νὰ φανῇ ὅτι ἐπρόσεξε διόλου εἰς τὸν **Θόρν**).

ΘΟΡΝ.—Θὰ πάτε με τὸν **Φερίνην**;

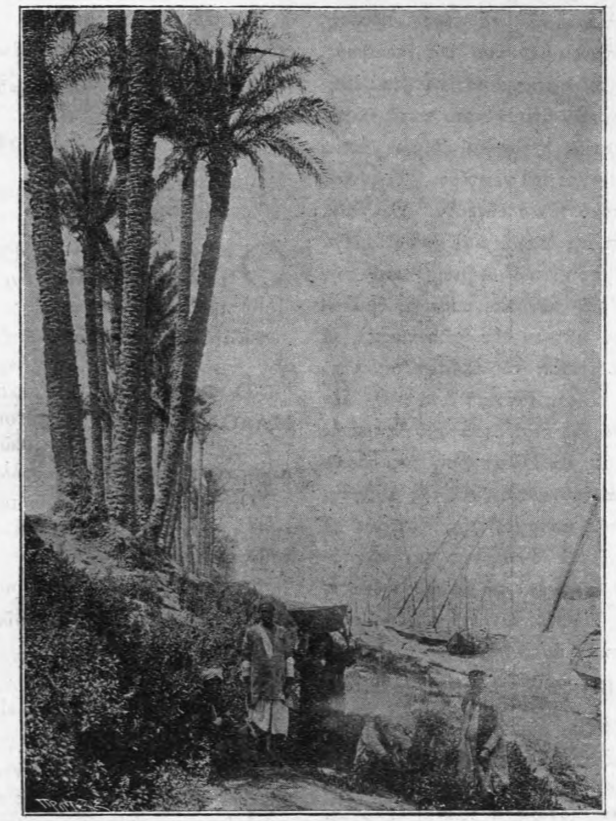
ΜΑΙΡ.—(μὲ προσποιητὴν ἀδιαφορίαν). Πατινάρεϊ τόσω εὐμορφα· εἶνε μιὰ ἀπόλαυσις νὰ τρέχῃ κανεὶς μαζύ του. (διευθύνεται πρὸς τὴν ἐξοδον). Αὐ γονοῖ!, φίλτατε, ἔμεινα πολὺ ἐδῶ. (ρίπτει βλέμμα εἰρωνικὸν πρὸς τὸν **Θόρν** καὶ ἀπομακρύνεται).

ΘΟΡΝ.—(τὴν βλέπει ἀπομακρυνομένην σίντρον, φέρει τὴν χεῖρα εἰς τὸ μέτωπον καὶ μὲ φωνὴν βαρεῖαν). Μήπως ἐγὼ διέφθειρα αὐτὸ τὸ παιδί! !....

Τέλος τῆς Α' Πράξεως.

ΣΗΜ. ΕΛΛ. ΕΠΙΘ.
 Εἰς τὸν συνδρομητὴν μας, τὸν ἐκφράσαντα τὴν γνώμην ὅτι ἔπρεπε νὰ δημοσιεύσωμεν τὸν «**Ἀντλιαγονοῦ** τοῦ κ. **Πολέμη**», κατὰ προτίμησιν τῆς «**Φιλαρέσκου**» τοῦ κ. **Ἰωσήφ**, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι τὸ ἔργον τοῦ κ. **Πολέμη** κερδίζει ἀναγινωσκόμενον, ἀπαντῶμεν ὅτι: Ὁ μὲν «**Ἀντλιαγονοῦ**» ἐξετυπώθη ἤδη δαπάναις τοῦ Ἄθερωφίλου διαγωνισμοῦ, κατὰ τὴν κρίσιν μας δὲ, ἡ «**Φιλαρέσκου**» κερδίζει καὶ ἀπὸ σκηνῆς καὶ ἐν ἀναγνώσει.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟΝ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΧΘΩΝ ΤΟΥ ΝΕΙΛΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 26 Νοεμβρίου 1910.

Τὸ κυριώτερον γεγονός τοῦ μηνός, ἦτο βεβαίως ὁ λόγος, δν ἀπήγγειλεν ὁ κ. **Βενιζέλος** εἰς Θεσσαλίαν. Ὁ λόγος οὗτος τοῦ κ. **Βενιζέλου**, ἀπαξ ἔτι ἀπεδείκνυεν πόσον ὁ νέος Κυβερνήτης εὐκόλως ἀντιλαμβάνεται καὶ πόσον ἐκ τοῦ παραχρημα, κυριαρχεῖ. Ὅταν ἀπήγγειλεν τὸν ἐν τῇ Πλατεῖα τοῦ Συντάγματος λόγον του, ἦτο ὡς ἄνθρωπος διὰ ποδηλάτου διεληθὼν τὴν Ἑλλάδα· ὅτι εἶπεν ἦτο γενικόν, ἀόριστον, καὶ ἐπικαιρῶς ἐγκυκλοπαιδικὸν μόνον.

Ὁ λόγος ὅμως δν ἀπήγγειλεν ἐν Θεσσαλίᾳ ἦτο ὅλως διάφορος, οὗτος ἦτο ἀποτέλεσμα βαθείας γνώσεως καὶ πλήρους ἀντιλήψεως, τὴν εὐημερίτητα δὲ ταύτην, ἀπέκτησε ὁ κ. **Βενιζέλος** ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν, ἰδοὺ τὸ σπουδαῖον καὶ περιεργον. ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν ὁ κ. **Βενιζέλος**, ἔσχεν γνώσιν, περίπου τελείαν τοῦ τί χρειάζεται ἡ Ἑλλάς· ἀλλὰ βεβαίως τὸ ἐπιδητικῶ-

τερον, ἦσαν αἱ περὶ ἐξωτερικῆς πολιτικῆς δηλώσεις του. Ὡς θὰ παρετήρησεν κανεὶς, ἡ Ἑλλάς ὡς ἄλλοτε δὲν ἀποφεύγει πᾶσαν περὶ πολιτικῆς δῆλωσιν, καταδικάζουσαν ἑαυτὴν εἰς ἀφάνειαν. Ὡς παράγων ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ἔχει γνώμην, καὶ ὁμιλεῖ μετὰ σθένους. «**Εὐρηνική μὲν**» εἶπεν ὁ κ. **Βενιζέλος**, ἀλλὰ ὄχι μόνον μετὰ τῆς Τουρκίας, ἀλλὰ καὶ μετὰ πάντων τῶν γειτόνων. Οἱ Τούρκοι οὔτινες εἶνε ἐπιτηδειότατοι εἰς τὸ νὰ ἐκτιμοῦν τὰς περιστάσεις, καὶ νὰ ἀντιλαμβάνωνται τὰς καιρικὰς μεταβολὰς, βεβαίως, ἐνόησαν τελείως, τὴν διπλωματικὴν ταύτην φράσιν τοῦ κ. **Βενιζέλου**. Ἀλλὰ καὶ ὅ,τι εἶπεν ὡς πρὸς τὴν Θεσσαλίαν ἐνεδείκνυεν τὸ ἀληθὲς ἐνδιαφέρον τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τὴν πραγματικὴν τῆς ἀπόφασιν νὰ προνοήσῃ περὶ αὐτῆς. Ἐν πρώτοις ἡ Κυβέρνησις θὰ συντάξῃ κτηματολόγιον, θὰ ἰδρύσῃ γεωργικὸν Πιστωτικὸν κατάστημα, θὰ ἀναλάβῃ σοβαρῶς τὰ ὑδραυλικά, καὶ θὰ μεριμνήσῃ περὶ τῆς ἐξαλείψεως τῶν ἐλῶν. Ἀλλὰ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἀναμφιδόλως, ἐπιβάλλει εἰς τὰς συνειδήσεις πάντων, τοῦ κ. **Βενιζέλου** εἶνε τὸ θάρρος τὸ πολιτικὸν μετὰ

του οποίου, σαφώς και καθαρώς ηρνήθη να δημοσκοπήσει, δηλώνοντας μετά πάσης παρρησίας, ότι δεν δύναται η Κυβέρνησις, να υποσχεθῆ ὅτι αναγκαστικῶς θὰ ἀπαλλοτριώσῃ τὰ τσιφλίκια· ἀλλ' ἐξ ἐτέρου, προσέθη, εἰς ἄλλο μέτρον δικαιοτάτων μὲν, διὰ τοὺς γεωργούς, γενναῖον ὅμως, καὶ ἀπαιτοῦν ἀποφασιστικότητα: ἐδήλωσεν, ὅτι θὰ ἀκυρώσῃ πᾶν ὅτι ἐγένετο κατὰ παράδοξον ἐπὶ τουρκοκρατίας ἡθῶν καὶ ἐθίμων, εἰς τὴν ἀπετέλουν πρὸς ἀσχος τοῦ νεωτέρου ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, καθοριστικῶς πολὺ εὐνοηκώτερον. Ἄλλ' ὁ κ. Βενιζέλος, καὶ ἄλλα ἐπίσης σαφῆ καὶ καθορισμένα ὑπεσχέθη: τὴν κατάργησιν τῶν Δήμων, καὶ τὴν ἀντικατάστασιν αὐτῶν, διὰ τῶν Κοινοτήτων, ὁμολογουμένως, σωστικώτερον μέτρον δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ληφθῆ· ἢ ἰδέα αὐτή, ριφθεῖσα τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ «Πύρρου» ἰδοὺ ὅτι ἐπὶ τέλους ἐγένετο ἀσπαστή. Δὲν εἶνε ὀλιγώτερον σοδαρά, αἱ περὶ στρατοῦ δηλώσεις του. Ὁ κ. Βενιζέλος, δὲν θὰ ἐλλαττώσῃ τὰς στρατιωτικὰς δαπάνας, ἀλλὰ τούναντιον, θὰ τὰς αὐξήσῃ, πολεμῶν ἀμελιγκτως τὰς καταχρήσεις, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ὁμολογουμένως, μετὰ δυνάμειος καὶ ἀτεκτότητος ἐπιδιώκει. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπὶ τῇ αὐτῇ συνένωσις τῶν δύο ὑπουργείων, εἰς ἓν «Πολεμικόν» ἐπίσης μαρτυρεῖ πολλὴν στρατιωτικὴν ἀντίληψιν.

Γενικῶς εἰπεῖν, ὁ κ. Βενιζέλος, στερεῶς, κρατεῖ τὰ ἡνία. Ἐξ ἀνάγκης δύναται τις πλέον νὰ εὐελπιστή. Εἶνε ἀληθὲς βεβαίως, ὅτι πολλὰ διέπραξε λάθη ὁ κ. Βενιζέλος, περὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν προσώπων, ἀλλὰ παρ' ὅλα ταῦτα, αἱ μεθαύριον διεξαγόμεναι ἐκλογαί, πάντως, θὰ τοῦ δόσωσιν ἰσχυρὰν πλειοψηφίαν, ὅποτε ἀναμφιδόλως, ἀκόμη πρακτικὸν θὰ εἶνε τὸ ἔργον του. Ὡς πρὸς τὸ ἐξωτερικόν, ποία τις βελτίωσις, ἀναμφιδόλως παρατηρεῖται. Οἱ Τούρκοι εἶνε πολὺ μετριώτεροι. Ἀναμφιδόλως τοῦτο ὀφείλεται, εἰς τὸ ὅτι ἐνόησαν οὗτοι, ὅτι μετέλλαξαν οἱ καιροί, καὶ διὰ τοῦτο, τὴν φορὰν αὐτῆν, αἱ διὰ τὴν Κρήτην διαμαρτυρίαι των, εἶνε παροδικαὶ καὶ ἀκαρποί. Αἱ Δυνάμεις καὶ πάλιν ἀπήντησαν εἰς αὐτοὺς, εὐχαρίστως μὲν λεκτικῶς ὅχι ὁμως καὶ κατ' οὐσίαν.

Μόνον αἱ σχετικαί ἐν τῇ Ἱταλικῇ Βουλῇ, τοῦ Ἱταλοῦ ἐπὶ των Ἐξωτερικῶν Ἱπουργοῦ, γίνονται ὀλονὲν πλέον παραδοξώτεροι. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι καὶ τὴν φορὰν αὐτὴν ἀφορμὴν ἔχουσι, τὰς τὸσον ἀκαίριως, γινομένας ἐπερωτήσεις τοῦ κατὰ πάντα φίλου μας κ. Γκάλλη, καὶ διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν εὐθύνεται πλέον ὁ ἐν Ῥώμῃ ἀπειρος ἐπιτετραμμένος, ἀλλὰ τὸ Ἱπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅπερ δὲν ἔσπευσε νὰ συστήσῃ εἰς τὸν κ. Γκάλλη, ν' ἀποσύρῃ τὴν ἐπερωτήσιν του, πάντως ὁμως ἡ τοιαύτη τακτικὴ τῆς Ἱταλίας ὀφείλει νὰ ἐμβάλλῃ εἰς σκέψεις, ἰδίως ὅταν συνδεθῆ μὲ τὴν νέαν Ἱταλικὴν μεγαλομανίαν τῆς ἐπὶ τοῦ «πανμουσουλμανισμοῦ» ἐπιδράσεώς της. Ἡ Κυβέρνησις ταχέως πρέπει νὰ προνοήσῃ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου,

διότι, φαίνεται ὅτι μετὰ τὴν ἐκ Ῥώμης ἐξ ἀχαριστίας τῆς πολιτείας, τοῦ κ. Μητσοπούλου ἀποχώρισιν, ἐν Ἱταλίᾳ μᾶς ἀνοίγεται τάφος.

Τὰ περὶ Ἑλληνοβουλγαρικῆς συνεννοήσεως, εὐτυχῶς, δὲν εἶνε πλέον τὸσον ἐνθουσιώδη, ἀναμφιδόλως διότι κατενοήθη ὅτι τὸ ζήτημα δὲν εἶναι τὸσον ἀπλοῦν.

Γ. ΚΑΤΖΗΓΙΑΝΝΑΚΟΓΛΟΥΣ

«Ἀγγελιοφόρος» τῆς Ῥώμης ἀφηγεῖται ἐν ἱστορικῶν τοῦ ἀγῶνος, ὅχι εἰς πολλοὺς γνωστόν. Ἰδοὺ πῶς τὸ ἐκδέεται:

«Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀγῶνος ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος ἐνεφανίσθη ἐνώπιον τοῦ Κουντουριώτη ἐκ τῆς Ἱταλίας ζήτημα εἰς τὰς τάξεις τῶν Ἑλλήνων.

Ὁ Κουντουριώτης, δὺςπιστος ὀλίγον, τὸν ἠρώτησε τί βαθμὸν ἐζητεῖ, καὶ ὁ Ἱταλὸς ἀπήντησε τὸν τοῦ στρατιώτου.

Κατεξελάγη ὁ Κουντουριώτης καὶ προσέθεσε:

— Στρατιώτης; ... ἀπλοῦς στρατιώτης; Μὰ δὲν εἰσθε σεῖς ἀξιωματικός;

— Ναι, εἰμαι.

— Καὶ τί βαθμὸν εἴχατε εἰς τὴν Ἱταλίαν;

— Τὸν βαθμὸν τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ στρατοῦ.

Σκεφθῆτε, εἶπεν ὁ Κουντουριώτης, τί ζητεῖτε νὰ κάμετε; ἡ ζωὴ τοῦ Ἑλλήνος στρατιώτου εἶνε τραχίαι καὶ ἐπιπόνος, πλήρης στερήσεων καὶ μόχθων.

— Ἀρχηγέ, ἀπήντησεν ὁ Ἱταλός, ἐκεῖνος ὅστις ὑπέστη ἔξορίαν, φυλακὴν, δυστυχίαν, πείναν, καμμίαν δὲν ἀγνοεῖ ἐκ τῶν ἀνθρωπίνων βασάνων. Ἐγὼ ἦλθα ἐδῶ διὰ νὰ πολεμήσω, καὶ ὅχι διὰ νὰ ἀποκτήσω θριάμβους, τιμὰς καὶ πλοῦτη. Στρατιώτης θέλω νὰ γίνω καὶ τίποτε ἄλλο. Σᾶς παρακαλῶ νὰ μὲ προορίσετε διὰ τὴν φρουρὰν τῆς Σφακτηρίας ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ Μαυροκορδάτου.

— Θὰ πληρωθῆ κάθε ἐπιθυμία σας, ὦ μεγαλόψυχε Ἱταλέ. Τώρα πέτε μου τὸ ὄνομά σας.

— Ἐγεννήθην εἰς τὸ Σαβιλιάνο τοῦ Πιεμόντε καὶ ὀνομάζομαι Σαντόρρε ἀντὶ Σάντα Ρόζα.

Ὁ Κουντουριώτης ἐνηγκαλίσθη τὸν Πιεμοντέζον μετὰ θερμότητος.

Ἐπειτα στραφεῖς εἰς ἓνα τῶν ἀνδρῶν του εἶπε:

— Φίλε, νὰ συνοδεύσῃς εἰς τὴν Σφακτηρίαν τὸν διάσημον τοῦτον Ἱταλὸν καὶ νὰ εἰπῆς τοῦ Μαυροκορδάτου ὅτι ὁ Σάντα Ρόζα ἔκαμε τὸν Κουντουριώτην νὰ κοκκινίσῃ διὰ τὴν δυσπιστίαν του.

Ἐμεινς τελευταῖος καὶ ἀπέθανε καὶ αὐτὸς μαχόμενος μετὰ τὴν ζητωκραυγὴν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας.

Εἰς τὴν κατηρῆ παραλίαν τῆς Σφακτηρίας ὑφύεται εἰς τάφος, τὸν ὁποῖον ὁ Ἱταλὸς περιηγητὴς ἐπισκέπτεται μὲ τὸν ἅγιον ἐνθουσιασμόν».

ΝΥΚΤΕΡΙΝΟΣ ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ

Πᾶνε τὰ σύννεφα μέσα στὴν θάλασσα, σὺν κάτι πάνοπλοι ἐφιπποὶ γίγαντες, σβύνουν τὸν ἥλιο καὶ ἀκονίζουσι ὅπλα γιὰ μάχη.

Τὰ ἐπουράνια δώματα τρίζουσι, καὶ σὺν χρυσόμαυρῃ αὐλαίᾳ ἔπεσε σ' ὅλα τ' ἀνθρώπινα τοῦ βίου δράματα χλωμῆ ἢ Νύχτα.

Φύγαν' οἱ ἄνθρωποι, τὸ θέατρο' ἐκλείσει! τὰ φῶτα σβύσανε, πάσαν τὰ ὄργια, σὼπασ' ὁ βίος τους μέσ' τὴν παρένθεσι μαύρῃ τοῦ ὕπνου....

Κύτταξε Ἀρτεμις πῶς μέσ' τὸν ὕπνου τοῦ ξεχνιέται ὁ ἄνθρωπος σ' ὄνειρα ψεύτικα! Ἄκουσ' ἀντίλαλο γέλοιου ἀπαίσιου καὶ παραπόνων!

Εἶναι τὰ κλάματα ὅσων ἐκλάψανε! ὅσων γελάσανε τὸ γέλιο τ' ἄσκημο! ἢ μέθη ἀκοσμη ὅσων μεθύσανε γιὰ νὰ ξεχάσουν!

Ἐγὼ δὲν μέθυσσα ποὺ λήθη ἐπόθησα! ἐγὼ δὲν γέλασα! ἐγὼ δὲν ἐκλάψα, ποὺ ἔχω μέσα μου ὄλου τοῦ σύμπαντος τοὺς χίλιους πόνους!

Μονάχα σφύριξα, σφύριξα κι' ἐφυγα, τὸν ἥλιο σφύριξα, τ' ἄστρα ποὺ τρέμουσε,

Θεὸ καὶ ἄνθρωπο κι' ὅλα τὰ ὄνειρα κι' ὄλο τὸ ψέμμα!

Ἄγάπη μ' Ἀρτεμις, ἔλα νὰ φύγωμε ἀπὸ τὴ πρόστυχη τοῦ κόσμου ὑπαρξί, πάμε στὴ θάλασσα γλυκὰ νὰ ζήσωμε μέσα στὸ τίποτα...

Ὅλο τ' ἀτέλειωτο νερὸ τῆς Θάλασσας ποτὲ δὲν θὰ φθανε νὰ πλῦνη μέσα μας τὸ καταστάλαγμα ψευτιάς π' ἀφήσανε ψεύτικ' αἰώνες.

Ὅλο τ' ἀπέραντο νερὸ τῆς θάλασσας ποτὲ δὲν θὰ φθανε νὰ σβύσῃ μέσα μου τὴ δίψα π' ἀφήσαν, τὴ δίψαν ἀσβεστή, ὅσοι πεθάνανε...

Κύτταξ' ἀγάπη μου πῶς μέσ' τὰ κύματα ἐξιδανίζονται ἢ Λύπες Ὀμορφες πῶς μουρμουρίζουσι ὅσοι πεθάνανε ὅσοι πεθάνανε...

Ἄκουσ' ἀγάπη μου πῶς μέσ' τὰ κύματα στενάξ' ἢ ἀτέλειωτη ψυχὴ τῆς Θάλασσας κι' ὅλα τ' Ἀνόπαρκα ὅλα τ' Ἀσύλληπτα ἀποκομίζει...

Ἐλα νὰ γίνωμε καὶ μεῖς ἀνόπαρκοι! ν' ἀναστενάξωμε μέσ' τὴν ἀτέλειωτη ψυχὴ τῆς Θάλασσας, γλυκὰ νὰ σβύσωμε ὅλη τὴ δίψα...

ΤΕΛΗΣ ΚΛΕΙΤΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ν Ο Ε Μ Β Ρ Ι Ο Σ

Συνεφισσόμενος καὶ ἀσκητὰ μελαγχολικὸς ἔκαμε τὴν εἰσοδὸν τοῦ Ὀκτωβρίου. Ἐνα μεθοριακὸν σημεῖον μετὰ θέρους καὶ χειμῶνος.

Τὰ τελευταῖα καθυστέρησαν ψαθᾶκια ὅσα ἐπέμενε νὰ κρατῆ ἐν ἐνεργείᾳ ἢ Ὀκτωβριανῆ λακάδα, ἥδη ἐξηφανίσθησαν ὀριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως, καὶ τὰ παλὰ ἀνέλαβον οἱ γὰρ τὴν βασιλείαν των.

Ἡ ἀπὸ ἓνα-δύο μηνῶν λιποψυχοῦσα καλοκαιριῆ ζωὴ ἀπέπη ὀριστικῶς παραδώσασα τὰ σκῆπτρα εἰς τὸ χειμωνιάτικον preludio. Τὰ ὄμορφα σαλονάκια ἤρχισαν ν' ἀκούουν γλυκὰ καὶ ἀπαλὰ λογάκια ἀπὸ

ἄβρὰ στόματα, καὶ τὰ χεῖρῃ ἐπλατάγησαν εἰς τὰ πρῶτα ὀσφρήματα τοῦ ξανθοῦ ποιοῦ, ἀνακατωμένον ἐπὶ ποικίλους συνδιασμοὺς μὲ γάλα, κονιά, λεμόνι, ἐνὸς ποιοῦ, τὸ ὁποῖον, χρησιμοποιῶσαν εἰς τοὺς προπάτοράς μας ὡς ἀλάνθαστον φάρμακον κατὰ τῆς ἐνφλονετίας, ἀνέλαβε πρὸ πολλῶν ἐτῶν καὶ παρ' ἡμῶν τὸν ὅλον ποὺ παίζει εἰς τὸν ἄλλον κόσμον, χρησιμοποιῶσαν ἀπλοῦστα ὡς ἓνα μέσον κοσμικῆς οὐκ ἐπιμετρώσεως.

* *

Ὁ λῆξας μὴν Νοέμβριος μᾶς παρουσίασε μίαν ὀ-

γιάδη επιδημίας κοινωνικών δραμάτων εις την πρωτεύουσαν. Νομίζει κανείς ότι ήθελε να δώση θέμα συζητήσεως εις τὰ ανοιγόμενα σαρόνια, καὶ μᾶς λυτρώσῃ ἀπὸ τὴν ἑλλησιν κουβέντας, ἧτις ἔλλειψις, ἀν δὲν περιστραφῆ εἰς τὸν αἰώνιον καιρόν, τὴν κουρκουσουριά καὶ τὴν πολιτικὴν, ὁδηγῆ εἰς τὰ πράσινα τραπέζια, μετῆς πολυχρώμας μάρκες.... Καὶ δὴ...

* *

Τὸ πρῶτον ἀκόμη δεκαήμερον ἐν νεαρὸν μέλος, γνωστοτάτης Ἀθηναϊκῆς οἰκογενείας, ὁ νεαρὸς τραπεζιτις κ. Ἰωσήφογλου, ἐπυροβολήθη ὑπὸ μιᾶς νέας Ε. Τσιμπούκη καθ' ἣν στιγμήν ἐξελεύθη τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Ἀγγλίας μετὰ τῆς μνηστῆς του, ἠτοιμάζετο ν' ἀνέλθῃ εἰς τὴν ἄμαξαν, εὐρίσκειται δὲ ἀκόμη ἐξήλωμένος εἰς τὴν κλίνην τοῦ Νοσοκομείου, παλαιῶν μεταξὺ ζωῆς καὶ τάφου. Αὐτὰ τὰ ὀλίγα λόγια μᾶς εἰπάγουν τελειῶς εἰς τὴν ὄλην ὑπόθεσιν. Ἀπλούστατα ἡ αἰωνία ἐγκατάληψις καὶ ἡ παραρχαία ἐκδίκησις. Δὲν σκοποῦμεν εἰς τὰς ὀλίγας αὐτὰς γραμμὰς νὰ θίξωμεν ἕνα ἄλλτον ἀκόμη κοινωνικὸν ζήτημα, περὶ τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐνόσιον ἐγκαταλείπει καὶ τῆς ἄλλης νὰ φωνεύη. Διωνυχίσθη κατὰ κόρον ὑπὸ τῶν χρονογράφων τῶν ἐφημερίδων, χωρὶς νὰ δείξῃ ὅτι εἶνε εὐκόλος ἡ λύσις του, ἐξαρτωμένη μᾶλλον ἀπὸ τὴν πρόδον καὶ μόνωσιν τῆς κοινωνίας καὶ ἀπὸ τὴν ἀντίληψιν τῆς περὶ τῶν ζητημάτων τῶν λεγομένων «τιμῆς». Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ νέα ἐπιπροφυλακίσθη καὶ ὁ τραπεζιτις ἀγωνίζεται νὰ σωθῆ ἀπὸ τὸν χάρον διὰ νὰ παροδοθῆ εἰς τὸν Ἑσραγγεῖα, ἀφοῦ ἡ ὑπόθεσις παρουσίασε τροπὴν ἐπιβύλλουσαν καὶ τοῦ θύματος τὴν σύλληψιν.

* *

Δύο κεφαλαίωδη αἶτια καινωνικῶν δραμάτων ἐμεσοφάνθησαν τὸν μῆνα τοῦτον. Ἡ τιμὴ καὶ αἱ καταχρήσεις. Μετὰ τὰς ἀποκαλύψεις τοῦ σκανδαλώδους ξεκοχκαλισματος ὀλίγων ἐκατομμυρίων ἀπὸ μίαν οπείραν οἰκονομικῶν ἀξιοματικῶν καὶ μία νέα κατάχρησις ἀναφέρεται εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον. Ὁ Γραμματεὺς Μαυρίδης συνελήφθη ὡς ἑλλεμματίας ἀρκετῶν χιλιάδων δραχμῶν. Ἀποπειραθεὶς ν' αὐτοκτονήσῃ πίπτων ἀπὸ τοῦ ἀετώματος τοῦ Πολυτεχνεῖου ἐνεκλείσθη εἰς τὰς Κεντρικὰς Ἐνωμοτίας, ὅπου ἐπραγματοποίησε τὸν σκοπὸν του πίπτων ἀπὸ τὸ παράθυρον. Ὁ αὐτόχειρ, ἔγκριτον μέλος τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας, ἄφησε οἰκογένειαν ἐν πενία, τὸ ὅποιον σημαίνει ὅτι δὲν ἔλαβε τόσον κατάχρησις ἀπὸ πρόσωπον ὁμολογουμένως ἐντιμότατον, ὅσον ἀτάσθαλος διαχρείουσις, ἀπὸ τὴν ἀκαταστασίαν τῆς ὁποίας, οἱ ἀπαραίτητοι τρίτοι, οἱ ἐπιτήδειοι, θὰ ἐκαρπώθησαν τὰ κέρδη.

* *

Ἰδοὺ τώρα καὶ ὁ ἐπίλογος ἐνὸς κοινωνικοῦ δράματος ποὺ ἐτάραξε τὴν Ἀθηναϊκὴν κοινωνίαν πρὸ μηνῶν

καὶ ἔδωσε θέμα συζητήσεως κατὰ τὴν πλέον καυσικὴν περίοδον τοῦ θέρους. Τὸ Κακουργιοδικεῖον Χαλκίδος, ἀπήλαξε τὸν δικηγόρον κ. Αὐδην, ὅστις ἐν στιγμήμαίᾳ παραφροῇ ἐφόνευσε τὴν σύζυγόν του Ἐλευθερίαν τὸ γένος Α. Πάλλη, ὁμολογήσασα ὅτι «ἀνήκει ψυχῇ καὶ σώματι εἰς ἄλλον», κατὰ τὴν φροσίνης, ὅτι ἀνήκει εἰς τὸν αἰώνιον ἐκείνον τρίτον, ὅστις στέλλεται ἀπὸ τὴν κακὴν μοῖραν νὰ σφηνωθῆ μεταξὺ ἐνόσιον ἀνδρογύνου καὶ νὰ διαλύσῃ μίαν οἰκογένειαν.

Εἶπομεν ὅτι ἐδῶ δὲν παρουσιάζομεν παρὰ ἁπλῶς ὡς εἰς καλιδοσκοπίον τὴν ἐξέλιξιν τῶν κοινωνικῶν γεγονότων ποῦ μᾶς παρουσίασαν ὁ λείξας μὴν, καὶ ἀπέχωμεν νὰ θίξωμεν «ἄκρω δακτύλῳ» τόσον πολὺπλοκα ζητήματα. Ἀναφέρομεν ἁπλῶς τὴν ἐτυμολογίαν τῶν ἐνόσιον χωρὶς νὰ τὴν ἐπικρίνωμεν ἢ ἐπιδοκιμάσωμεν, θεωροῦντες αὐτὴν συνέπειαν τῆς ὅλης ἀντιλήψεως τῆς συμβατικῆς τιμῆς, τῆς κατὰ συνθήκην τιμῆς τὴν ὁποίαν πρεσβεύει ἡ σημερινὴ κοινωνία, καὶ τὴν ὁποίαν ἴσως δὲν θ' ἀναγνωρίσῃ ἡ αὐριανή. Μετὰ τὴν παρουσίαν τῶν ξηρῶν αὐτῶν γεγονότων, δὲν ἔχομεν παρὰ νὰ ἀναφέρομεν καὶ τὴν νέαν τροχίαν τῶν ἠρώων τοῦ δράματος. Ὁ φονεὺς ἐπανῆλθεν εἰς τὰς δικηγορίας τοῦ γραφεῖου του, ὁ πατὴρ εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Ἐμπορικοῦ του καταστήματος, ὁ τρίτος, ἡ διαλυτικὴ σφήρα, ἐν Ἐδρῶνι, ἴσως ἀγωνίζεται νὰ λησμονήσῃ τὸν ἔρωτά του τίς οἶδε εἰς ποίας μυρωμένας ἀγκάλας, καὶ μόνη μία δυστυχὴς στέλλει ἀπὸ τὸ βῆθος τοῦ τάφου τῆς ὀλίγα λουλουδάκια νὰ κινῶν τὸ κεφαλάκι των εἰς τὸ φύσημα τοῦ ἀέρα, ὅταν νὰ ἐρωανεύωνται τὴν ἱκανοποιηθεῖσαν κοινωνίαν μετὰ τοὺς θεσμούς τῆς. Αὐτὴ μόνη, νεκρὰ τώρα, ἐπλήρωσε εἰς τὴν κοινωνικὴν ταβέρναν τὰ οπασμένα ποτήρια!

* *

Τὸ φύλλο πάλι ἄλλαξεν. Ἡ τιμὴ ἔφυγε καὶ παρουσιάσθη μετὰ τὴν σειρᾶν τῆς ἡ κατὰχρησις.

Πρὸ τινῶν μηνῶν, ὁ τύπος ἀπεκάλυψε μίαν σκανδαλώδη ὑπόθεσιν. Ὅτι ἐνῶ χιλιάδες παιδιὰ ἰσθάνουν καὶ ἀγωνίζονται μετὰ τὸ αἷμα τῆς καρδιάς των μετὰ τὸ ἀποστραβατικὸν ἐκπαιδευτικὸν μας σύστημα, νὰ πάρουν ἐν ἀπολυτῆριον ἕνα δίπλωμα, τὰ τυπικὰ αὐτὰ στοιχεῖα τῆς σταδιοδρομίας των, μερικὸι πολυτάλαντοι τὰ ἀποκτοῦν μετὰ ὀλίγα μόνον χαρτονομίσματα. Ἐκ τῶν ἀνακρίσεων ποῦ ἐνηργήθησαν, προέκυψεν ὅτι ἡ κυριώτερον πηγὴ τῆς πλαστής αὐτῆς σοφίας, ἦτο τὸ ἐν Κοινῷ πόλει Ἀνέκιον Χατζηχρήστου τὸ ὅποιον ἐνῶ ἔβγαλε τόσους καὶ τόσους ἀληθεῖς ἐπιστήμονας πρὸς ὄφελος τοῦ ἔθνους, ἀπεφάνισσε νὰ βγάλῃ καὶ ὀλίγους ψευδεῖς πρὸς ὄφελος ὀρισιμένων προσώπων.

Ἡ συμμετοχὴ τοῦ τιμηματάρχου Γ. Βυζαντινοῦ εἰς τὰς πλαστογραφίας αὐτῆς καὶ τὰς ἀπάτας, ἀπεδείχθη καταφώρως. Ἡ δικαιοσύνη διὰ τοῦ ἐκλεκτοῦ εἰς μόνωσιν καὶ χαρακτηῖσα ἀνακρίτου κ. Μίχα ἐκτύπη ἀλύπητα, καὶ μετὰ τὴν προφύλαξιαν τοῦ πολιταλάντου

Πατούσα ὅστις ἠθέλησε ν' ἀγοράσῃ ὀλίγην σοφίαν διὰ τὸν νεαρὸν βλαστόν του, ἐκλήθη πρὸς ἐξέτασιν ὁ Βυζαντινός. Οὗτος βλέπων ὅτι προφυλακίζεται, καὶ ὅτι μετὰ τὴν προσωπικὴν του ἐλευθερίαν ἀπόλυται καὶ ἡ διακεκριμένη κοινωνικὴ θέσις του, ἠκολούθησε τὸ ἴσως μὲν ὄχι πολὺ γενναῖον, ἀλλὰ ἀρκετῆς φιλοτιμίας ἐνδεικτικὸν παράδειγμα τοῦ γραμματεῦς τοῦ Πολυτεχνεῖου Μαυρίδου, καὶ ἠτοκτόνησεν εἰς τὸ ἀνακριτικὸν γραφεῖον διὰ περιστροφῆς Σμίθ. Δυστυχῶς ἡ τροχιά τῆς σοφίας δὲν ἠθέλησε νὰ τεθῆ τέρμα εἰς τὸ αἷμα τῶν διαφόρων προσώπων ποῦ ἐχύθη, καὶ εἰσελθοῦσα ἀπὸ τὸν δεξιὸν κρόταφον ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ, με διευθύνουσι δὲ ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω, εὔρε τὸν ἀνακρίτην κ. Μίχαν παρὰ τὴν ὄραν, ἐκείθεν δὲ τροπήσασα τὸν οὐρανίσκον ἐσφηνώθη εἰς τὰ περὶ τὸν τράχηλον καὶ ὀσσοφάγον μέρη, ἀφίνουσα τὸν ἐκλεκτὸν στρατιώτην τοῦ καθήκοντος νὰ παλαίῃ ἀκόμη μετὰ τὸν χάρον ἀπεγνωσμένον ἀγῶνα.

* *

Καὶ τώρα ὅλα τὰ δραματὰ αὐτὰ δράματα, ἀφοῦ μᾶς ἐκούρασαν τόσον, μᾶς παραδίδουν εἰς τὸν ὀργιστὸν σαλὸν τῶν ἐκλογῶν τῆς ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς.

Τὰ ἀθροῖα κοινωνικὰ δράματα τοῦ μηνός, ἐπισφραγίσει καὶ μίῃ πολιτικῆς τελετῆς. Δὲν ξενύρωμεν ἂν πρέπῃ καὶ αὐτῇ νὰ ὀνομασθῇ Πολιτικὴ ἢ Ἐθνικὴ μυσταγωγία ἢ δράμα, εὐχόμεθα ὅμως νὰ μὴν εἶνε κωμωδία ὅπως ἡ μακαριὰ τῇ λήξει προκάτοχός τῆς.

Τ. Π.

ΕΝΑΣ ΕΛΛΗΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ

Ἡ φωτογραφία κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἔκαμε γενικῶς τεραστίαν προόδον.

Ἡ ἡλιετυπία καὶ ἡ ἡλιοχαρακτικὴ τείνει ἡμέραν μετὰ τὴν ἡμέραν ν' ἀντικαταστήσῃ τὴν ἐπιπόρην τοῦ Λαγγέρου, ἐνῶ δ' σημερινὸς φωτογράφος ἔπαυσε νὰ εἶνε πλέον τὸ κινῶν ὄργανον τῆς φωτογραφικῆς μηχανῆς. Ἀλλὰ μέθοδοι ἐπενοήθησαν καὶ ἄλλοι τρόποι χρειάζονται σήμερον εἰς τὸν φωτογράφον ὅπως καταστήσῃ πειθῆριον ὄργανον τῆς σκέψεώς του τὸ τελοποιήθηδον μηχανήμα τῆς φωτογραφικῆς τέχνης.

Ἄλλοτε ἐφθανε ὁ ἐπαγγελόμενος τὸν φωτογράφον νὰ χειρίζεται κάπως τὴν φωτογραφικὴν μηχανὴν νὰ δίδῃ τὰς γνωστὰς ἐπιτηδευμένας στάσεις τῶν φωτογραφουμένων προσώπων, μέσα εἰς τὸν ψεύτικον περιβάλλον τοῦ φωτογραφικοῦ ἐργαστηρίου του διὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰ γούστα κοινῶν τοῦ ὁποίου ἡ καλαισθησία δὲν ἐπεβέβαινε τὰς γνώσεις τοῦ φωτογράφου.

Σήμερον ἐν τούτοις εἰς ὄλον τὸν πεπολιτισμένον κόσμον τὰ πράγματα ἤλαξαν ἐντελῶς. Τὸ ἐργαστήριον

τοῦ φωτογράφου ἀπλοποιήθη εἰς βαθμὴν ὥστε νὰ μὴ καθιστᾷ γελοῖα τὰ φωτογραφουμένα πρόσωπα. Αἱ στάσεις ἔγειναν φυσικώτεραι τὰ δὲ γνωστὰ παραγγέλματα «μειδιάσατε παρακαλῶ, κλίνετε τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ δεξιᾶ, τὸ βλέμμα σας ἤρεμον, μάλιστα, τώρα, ἔτοιμος» κλπ. δὲν εἶνε τὸ ἀπαραίτητον πιστοποιητικὸν τοῦ καλοῦ φωτογράφου.

Ἡ προσοχὴ τοῦ κοινῶν ἐστράφη πρὸς τὴν ἰδίαν του ζωὴν, καὶ ὁ φωτογράφος καλεῖται ὅπως παρακολουθῆ τὸ ἄτομον εἰς τὸν ἰδιαιτερον αὐτοῦ βίον, περισσότερα ψυχολογία τῶν προσώπων καὶ τῶν πραγμάτων ἐμπειρία μεγαλειτέρα περὶ τοὺς τεχνικοὺς φωτομοῦς, ἐπιστημονικὸν rֶtֶouchֶ, καλαισθησία ὄχι τὸν τριῶδον ἀλλ' ἀπλή καὶ καλλιτεχνικὴ ἐξαιρουσα τοὺς χαρακτῆρας τῶν ἀντικειμένων, ἰδιαιτεροὶ τέλος γνώσεις τῶν χημικῶν ἰδιοτήτων τόσον τοῦ χάρτου ὅσον καὶ τῶν καταλλήλων πλίσεων ὅπως ἐπιτύχει τοὺς ὄραίους ἐκείνους χρωματισμούς τοὺς ὁποίους μεταχειρίζονται τόσον συχνά αἱ καλλιτεχνικαὶ ἐιδιότητες τῆς φωτογραφικῆς τέχνης εἰς ὄλον τὸν κόσμον.

Ἐν Ἑλλάδι δυστυχῶς ἡ φωτογραφικὴ τέχνη ἔμεινε στάσιμος. Ἐὰν ἐξαιρέσωμεν ἐμπειροτέρας τινάς, οἱ ὅποιοι μάτην ἠγωνίσθησαν ὅπως βελτιώσουν τὸν κλάδον τοῦτον τῆς βιομηχανικῆς καλλιτεχνίας, οὐδέποτε ἔγεινε σοβαρὰ προσπάθεια ἐκ μέρους τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος φωτογράφων μας ὅπως τελοποιήθῃ καὶ προοδεύσῃ ὁ κλάδος των.

Τὰ αἶτια βεβαίως πρέπει νὰ ζητηθῶσιν καὶ εἰς τὴν ὀπισθοδρομίαν ἐν γένει τῆς κοινωνίας μας ἡ ὁποία ζητεῖ πάντοτε ν' ἀμοίβῃ μετὰ τὰς πλέον ἐξυπηρετούμενας τιμὰς πᾶσαν ἐργασίαν ἔχουσαν σχέσιν μετὰ τὸ ὄραιον. Ἀλλ' ἡ κατάκτησις τοῦ ὄραίου προϋποθέτει φεναίαις καὶ ἐγγενεῖς φήσεις. Οὐδεμία δὲ κοινωνία εἶνε δυνατόν ν' ἀνέλθῃ εἰς τὴν παγκόσμιον συνείδησιν τοῦ ἀνθρωπισμοῦ ὅταν δὲν συναισθάνεται τὴν ἀνάγκην τοῦ ὄραίου καὶ τοῦ καλοῦ.

Εἰς ἐκ τῶν ὀλίγων ἐν Ἑλλάδι φωτογράφων ὁ ὁποῖος ἐργάζεται μετὰ εὐσυνήθειαν ἀληθοῦς καλλιτέχνην εἶνε καὶ ὁ Ἐπαμ. Σανθόπουλος.

Ὁ Σανθόπουλος ἐγεννήθη εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀπὸ πατέρα φωτογράφου καὶ ἀφοῦ εἰργασθῆ ἐπὶ μακρὸν καὶ ἔσοπύδασε τὴν πατρικὴν τέχνην ἐπεσκέφθη κατόπιν τὴν Βιέννην καὶ παρηκολούθησε τὰς προόδους τῆς τέχνης του.

Γνωρίζει κατὰ βῆθος τὴν τέχνην του καὶ εἶνε μοναδικὸς διὰ τὴν ὄραϊαν διάταξιν τοῦ φωτός καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν ἀκρίβειαν τοῦ rֶtֶouchֶ. Ἐχὼν δὲ ἐμφυτον καλαισθησίαν καὶ τέλειον φωτογραφικὸν ἐργαστήριον ἐπεξεργάζεται τὰς φωτογραφίας του κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε ν' ἀποτελοῦν ἀληθῆ καλλιτεχνήματα.

ΘΩΜΑΣ ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΝ

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΝΟΣ ΕΤΟΥΣ

Είς εν φύλλον της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως δημοσιεύονται στατιστικοί πίνακες δεικνύοντες ότι εξέχθησαν εκ της Κύπρου κατά τὸ ἔτος τὸ λήξαν τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1909 ἐμπορεύματα ἀξίας ἐν ὄλῳ 449,949 λ. καὶ 18 σελ. μὴ συμπεριλαμβανομένου ποσοῦ ἐκ λ. 70,867, 4 σελ. καὶ 1 γρ. ἐξαχθέντος εἰς νομίσματα.

Εἰσήχθησαν δὲ εἰς τὴν νῆσον κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ἐμπορεύματα ἀξίας 580,593 λ. καὶ 6 σελ. μὴ συμπεριλαμβανόμενου ποσοῦ ἐκ λιρῶν 57,312 καὶ σελ. 17.

Οὕτω ἡ εἰσαγωγή ὑπερβαίνει τὴν ἐξαγωγήν κατὰ 130,643 λ. καὶ 8 σελ.

Κονδύλια ἐξαγωγῆς

Ἐκ τῶν ἐξαχθέντων ἐμπορευμάτων τὰ μεγαλύτερα κονδύλια ἀντιπροσωπεύονται διὰ τῶν ἀκολούθων εἰδῶν :

	τόνοι	44,059	157,972	Διόξα
Χαρούπια	τὸνοι	44,059	157,972	
Γύψος	»	10,920	6,117	
Φαίολομα	»	3,375	4,112	
Κριθή	κοιλὰ	496,385	56,263	
Βρόμη	»	36,898	2,710	
Σίτος	»	4,469	1,030	
Βάμβαξ	καντάρια	10,809	28,123	
Σταφίς	»	46,412	12,858	
Ρώδια	»	68,781	12,416	
Ἴβρια	»	4,851	11,216	
Κρόμμια	»	44,206	6,664	
Δέρματα προβάτων	»	1,281	7,675	
» αἰγῶν	»	581	4,338	
Τυρὸς	»	2,366	4,927	
Γεώμηλα	»	12,585	3,105	
Λινόσπορος	»	6,040	2,933	
Ἀμιάντος	»	3,080	1,407	
Κουκκούλια	ὀκάδ.	41,013	21,755	
Σπόγγοι	»	2,738	2,509	
Σιγαρέττα	»	4,147	3,609	
Οἶνοι	γαλ.	942,121	20,274	
Κουμανδάρια	»	32,720	1,585	
Οινόπνευμα	»	67,216	4,849	
Ἵξιος	»	221,091	2,533	
Βαμβακερὰ ὑφάσματα	»		4,995	
Βόες	ἀριθ.	2,357	11,314	
Ἡμίονοι	»	602	6,405	
Ὄνοι	»	2,148	1,376	
Ἴπποι	»	28	275	
Κάμηλοι	»	209	1,097	

Κονδύλια εἰσαγωγῆς

	Λ	46,104
Βαμβακερὰ ὑφάσματα	»	46,104
» νήματα	»	32,804
Μάλλινα ὑφάσματα	»	29,055
Εἴδη γυναικείων ἐνδυμάτων	»	21,354
Ξυλεία	»	27,778
Ἄλευρα	καντ.	70,308
Βύσσα	»	2,944
Ζάχαρις	»	29,662
Σάκκων	»	9,204
Βούτυρον	»	3,197
Ὄρυζα	»	20,822
Καπὸς	»	4,158
Καπὸς	ὀκάδ.	168,901
Πετρέλαιον	γαλ.	535,634
Σίτος	κοιλὰ	60,829
Ὀροβος	»	69,851
Τρόφιμα συσκευασμένα	»	10,015

Τύπος Ἀγγλῆς Ἀθηνῶν Ἀποστολοπούλου

ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Ἡ ἱστορία τῶν καλῶν τεχνῶν.— Ὁ γνωστὸς καθηγητὴς κ. Κων. Ζησίου εξέδωκεν ἑσχάτως ἓν πρώτης τάξεως, ἐπὶ φιλολογικὴν καλλιτεχνικὴν καὶ ἱστορικὴν ἑποψίαν, ἔργον τοῦ τῆν « **Ἱστορίαν τῶν καλῶν τεχνῶν.** »

Ὁ συγγραφεὺς, διακεκριμένος φιλόλογος, ἐνδιατρίβει ἐν εἰσαγωγῇ κατὰ πρότον, γενικῶς περὶ καλοῦ, καὶ εἶτα διατρίβει τὸ ὅλον ἔργον τοῦ εἰς δύο κέρια μέρη, τὴν τέχνην παρὰ τοὺς ἀρχαίους Ἀνατολικούς λαοίς, καὶ τὴν Ἑλληνικὴν τέχνην, παρουσιάζει εἰς τὸν ἀναγνώστην τὴν ἐξέλιξιν τῆς καλλιτεχνίας καθ' ὅλους αὐτῆς τοὺς κλάδους μετὰ τῆς χαρακτηριστικῆς αὐτῶν περιγραφικότητος καὶ ἀκριβείας.

Ἡ « Ἱστορία τῶν καλῶν τεχνῶν » ἀπαιτιζομένη ἀπὸ 300 καλοτυπωμέναις σελίδας, ἐπὶ ἐκλεκτοῦ χάρτου καὶ κομομένη ἀπὸ 103 εἰκόνας, ἀποτελεῖ ἑκδοσὴν οὐχὶ συνήθη ἐν Ἑλλάδι, καθίσταται δ' ἀπαραίτητος διὰ τὴν βιβλιοθήκην παντὸς μορφωμένου ἀνθρώπου.

*—

« Ἡ Ἱφίγενεια ἐν Ταύροις. » Ὁ ἐκδοτικὸς οἶκος Φέξη, ἀναλαβὼν νὰ ἐκλαϊκεύσῃ οὐ μόνον τὴν ἐπιστήμην καὶ Φιλοσοφίαν, ἀλλὰ καὶ τὴν ποίησιν καὶ τὴν Ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν, ἤρως ἕως τῶρα παρέμεινε κτήμα στενοῦ σχετικῶς κύκλου πεπαιδευμένων ἀνθρώπων, ἐδειξε ὅτι γνωρίζει νὰ ἐκλήγῃ καὶ τὰ κατάλληλα διὰ τὴν τοιαύτην ἐργασίαν πρόσωπα. Ἡ ἐκλογή τοῦ κ. Νικ. Κυπαρίση διὰ τὴν μετάφρασιν τῆς « **Ἱφιγενείας ἐν Ταύροις** » δύνανται νὰ θεωρηθῇ ἕκ τῶν μάλλον ἐπιτυχῶν. Ὁ μεταφραστὴς ἐγκρατὴς ἀρχαιολόγος σπουδάζας ἐν Γερμανίᾳ, μάς παρουσίασεν ἔμμετρον μετάφρασιν τοῦ Ἀρχαίου ἀριστοτεχνίματος, δικαιούσαν ὅτι εἶνε ἐπίσης ἱκανώτατος χειριστὴς τοῦ καλαίου καὶ εἰς τὴν νέαν γλῶσσαν καταρτῶσας νὰ μάς παρουσιάσῃ μετάφρασιν τελείαν καὶ γλαφυράν, διελευσάντων πάντων τῶν δύο σκοπέλων τῆς σχολαστικότητος καὶ τοῦ μαλακισμοῦ, εἰς τοὺς ὁποίους οἱ πλείστοι ἕως τῶρα προσέκρουσαν, λυποῦμεθα δὲ διότι ὁ χάρως δὲν μάς ἐπιτρέπῃ νὰ προσφέρωμεν εἰς τὸν ἀναγνώστην ὀλίγα μέρη ἀριστοτεχνικῆς μετάφρασεως, ὑπερῶχου πρωτοτύπου.

T.

*—

Νέον Πνεῦμα.— Μὲ πλουσίαν ὄλῳ καὶ ἐκλεκτὰς εἰκόνας ἐξεδόθη τὸ 12ον τεῦχος τοῦ Νέου Πνεύματος. Περιεχόμενα: Τὰ Ἰδεώδη μας, ὑπὸ Ἐτᾶς Θεοδωρίδου.— Ἡ Δόξα, διήγημα, μετάφρασις Κοραλίας Μακρῆ.— Διάσημος Ἀγγλὶς ἐν Κων/πόλει, ὑπὸ Σ. Δεδιάζην.— Ἐπίλογος.— Ἀπὸ ἕνα χωρισμό, ὑπὸ Σουβίλλης.— Ἡ εἰκὼν, διήγημα ὑπὸ Π. Κατινάκι.— Γράμματα ἀπὸ τῶν Ἀθῆνας, ὑπὸ Δ. Καλογεροπούλου.— Σημειώσεις τοῦ μεγ. κλπ. κλπ.

*—

Νέα Ζωή.— Ἐξεδόθη τὸ 10—11—12 τεῦχος μὲ ὄλῳ ἐκλεκτῶν.

*—

Ὁ Καλλιτέχνης.— Μηνιαῖον περιοδικὸν ἐκδιδομένον ἀπὸ τοῦ μεγ. μὲ καλλιτεχνικὰς εἰκόνας καὶ πλουσίαν ὄλῳ. Ἐτησίαι συνδρομὴ Ἐσωτερικὸν Δρ. 8, Ἐξωτερικὸν φρ.χ. 20.

*—

Ὁ Ἑρανιστής.— Μὲ ἐκλεκτῶν ὄλῳ καὶ πολλῶν καλαίσθητον ἐξεδόθη τὸ μηνιαῖον περιοδικὸν Ἑρανιστής. Περιεχόμενα: Ἡ Ζαχαροποιὰ ἐν Ἑλλάδι, ὑπὸ Α. Μόξερ.— Πῶς ἡ Ἱαπωνία ἀνατρέφει τὰ τέκνα τῆς.— Κωνσταντινούπολις, μετάφρασις Χ. Γ.— Ὁ Μενελλικ.— Ἡ Λατρεία τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ὑπὸ Ν. Μπενάκη.— Βιβλία καὶ Περιοδικὰ κλπ.

*—

« Πίνακοθήκη. »— Ἐξεδόθη τὸ 117ον τεῦχος τοῦ μεγ. Νοεμβρίου τῆς « Πίνακοθήκης » μὲ ὄλῳ ἐκλεκτῶν καὶ ἀραιωτάτας εἰκόνας. Περιεχόμενα: Ἑλληνικὸς Νισαῖσμός.— Γαζίτες.— Τὸ γυναικεῖον κάλλος ἐν τῇ τέχνῃ.— Ἰζαμπού.— Ἡ ἔκθεσις τῆς Ρώμης.— Ἐξωτικὴ ἐλεγεία.— Ἐνα βράδυστοῦ Μισράλ.— Ποικίλη σελὶς κλπ. Δώδεκα εἰκόνας κομποῦν τὸ τεῦχος.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ
 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΑΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 50.000.000
 ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡ. 10.275.000
 ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΝ ΟΔΩ ΕΡΜΟΥ

ΑΡΙΘΜ. 42

ΜΕΓΑΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

PRINTEMPS

J. & Α. ΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΩΝ

Εἰς τὸν ἀφθονον καὶ ποικιλώτατον καὶ πολύμορφον καὶ πολύχρωμον ἐμπορικὸν πλοῦτον τοῦ καταστήματος τῶν ἀδελφῶν Μουτσοπούλων ζητήσατε τὰ τελειότερα ἀσπρόρουχα διὰ ΠΡΟΙΚΑΣ, τὰ πλέον πολυποίκιλλα κεντήματα καὶ δαντέλλας καὶ τὰ τελευταίας μόδας ὑφάσματα. Δὲν θὰ σὰς προσελκύσῃ μόνον ὁ πλοῦτος καὶ ἡ εὐθηνία τοῦ καταστήματος, ἀλλὰ καὶ ἡ ἰδιάζουσα εἰς τοὺς καταστηματαρχὰς τούτους εὐγένεια καὶ ἀερότης τῶν τρόπων.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ : Ἐν Πειραιεὶ, Πάτρας, Σέρων, Καλάμας, Τριπόλει, Βόλω καὶ Λαρίσση.
 ΕΝ ΚΡΗΤῃ : Ἐν Χανίοις, Ἡρακλείω καὶ Ρεθύμνῃ.
 ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ : Ἐν Κωνσταντινουπόλει (Υποκατάστημα ἐν Γαλατῇ μετὰ Πρακτορείου ἐν Σαμψούλ), Ἀμισσῷ, Τραπεζοῦντι. Κερασσοῦντι, Μερσίνη, Σμύρνη, Θεσσαλονίκη, Σέρραϊς, Καβάλλα, Ἐάνθη, Ἰωαννίνους καὶ Χίω.
 ΕΝ ΑἴΓΥΠΤῳ : Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ (μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Miskan), Καῖρω (μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Mousky), Μανασούρα καὶ Ζαγαζίκω.
 ΕΝ ΛΟΝΔΙΝῳ : (No 22, Fenchurch Street).
 ΕΝ ΛΕΜΕΣῳ (Κόκρω) καὶ ΕΝ ΧΑΡΤΟΥΜ (Σουδάν).

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Σ. Φραγκιτᾶδης, Πρόεδρος. Ἰωάννης Μπότσαρης, Ἀντιπρόεδρος. Ἰω. Βαλαωρίτης, Κ. Βερούτης, Ε. Ἐμπεϊρίκος, Α. Εὐγενίδης, Α. Ζαρίφης, Α. Ε. Ἡλιόπουλος, Ζ. Κ. Μάτσας, Ἐμμ. Μπενάκης, Μαρκήσιος δὲ Ριβερωῶ.

Γενικὸς Διευθυντὴς
 Ζαφείριος Κ. Μάτσας

Διευθυνσις Τηλεγραφοῖς :
 ΑΘΗΝΑ·Ι ΚΗΝ - ATHENOCLES

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ (LIMITED)

Κεφάλαιον ἐγκεκριμένον £ 600.000
 Κεφάλαιον καταβεβλημένον £ 315.510

ΕΔΡΑ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝῳ

Γενικὴ διευθύνσις ἐν Ἑλλάδι, ἐν Ἀθήναις
 ὑποκαταστήματα

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Κερκύρα, Κεφαλληνίᾳ, Ζακύνθῳ, Πάτρας, Ναυπλίῳ. Πειραιεὶ καὶ Τριπόλει.

Οἱ τόκοι τῶν καταθέσεων ὁρίσθησαν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1910 ὡς κάτωθι :

4 0/100 ἔτησ. ἐπὶ ἀποδόσει μετὰ 1 ἔτη μέχρι 4 ἐτῶν
 4 1/2 0/100 » » » » » 4 ἔτη καὶ ἐπέκεινα
 3 0/100 ἔτησίως ἐπὶ ἀποδόσει εἰς πρώτην ζήτησιν ἄνευ ὀρίου ποσοῦ μετὰ 6 μῆνας
 3 1/2 0/100 » » » » » 1 ἔτος.
 3 1/4 0/100 » » » » » 2 ἔτη.
 4 0/100 » » » » » 4 ἔτη καὶ ἐπέκεινα [κεινα.
 3 0/100 ἔτησ. ἐπὶ ἀποδόσει εἰς πρώτην ζήτησιν διὰ ποσὰ μέχρι δρ. 100.000
 3 1/2 0/100 » » » » » ζήτησιν διὰ ποσὰ πέραν τῶν 100.000
 3 1/2 0/100 » » » » » 6 μῆνας μέχρι 2 ἐτῶν

Αἱ εἰς ἐπιτάγας (cheques) ἐπὶ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας καταθέσεις ἀποδίδονται εἰς ὁ εἶδος ἐγένετο ἡ καταθέσεις, παντὸς δικαιώματος χαρτοσήμου ἐπιβαρύνοντος τὸν καταθέτην.

ΔΡΑΓΑΤΣΕΙΟΝ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΔΙΑΣΤΑΥΡΩΣΙΣ ΟΔΩΝ ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ (ΜΕΓΑΡΟΝ Ι. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ)

Εἶνε γνωστὴ ἀπὸ ἐπταετίας τοῦ Δραγατσείου ἐν Πειραιεὶ ἡ ἐργασία ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ παιδεύσει, ἐν ταῖς ξέναις γλώσσαις καὶ ἐν τῇ πρακτικώτερῳ διδασκαλίῳ. Τὴν ἐργασίαν ταύτην νοῶν νὰ μεταδώσῃ ὁ πρῶτος γυμνασιάρχης Διευθυντὴς αὐτοῦ κ. Ἰάκ. Χ. Δραγάτσης εἰς εὐρύτερον κύκλον ἔρχεται εἰς τὰς Ἀθήνας ἀπὸ Σεπτεμβρίου μετὰ τὴν πανοπλίαν τῆς ὑγιεινῆς ἐν πᾶσι παιδεύσεως, ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς προπαρασκευῆς πρῶτον καὶ κυριώτατα χρηστῶν ἀνθρώπων, χρηστῶν πολιτῶν.

Προσωρινὸν γραφεῖον μέχρι τῆς 1ης Σεπτεμβρίου:

ΕΝ ΟΔΩΙ ΣΤΑΔΙΟΥ ΑΝΩΘΕΝ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΥ "ΑΒΕΡΩΦ,"

ἌΓΓΕΛΙΑ

ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ ΛΕΥΚΩΜΑ Ο "ΖΗΝΩΝ,"

ΕΝΕΚΑ τῆς ἐν τῷ Π. Γυμνασίῳ ἐνασχολήσεως ἡμῶν ἐν τῷ παρελθόντι καὶ τῶν γνωστῶν περιπετειῶν ἀπέβη ἀδύνατος ἡ συνέχεια τῆς ἐκδόσεως τοῦ Περιοδικοῦ «ΖΗΝΩΝ» καὶ ἐν τῷ μέλλοντι. Ἐπιθυμοῦντες ὅμως νὰ παρέχωμεν σοβαρὰ καὶ ἀφύεσμα μελετήματα εἰς τὸ φιλομαθὲς καὶ φιλόμουσον Κυπριακὸν Κοινὸν προτιθέμεθα νὰ ἐκδώμεν ἐτησίως ἑφεξῆς

"ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ ΛΕΥΚΩΜΑ,"

κατὰ τὸ σύστημα τῶν σπουδαιότερων Ἑθνοπαϊκῶν ἡμερολογίων ἐν ᾧ περιεκτικῶς θὰ ἐκτίθεται πᾶσα ἡ ἐθνική, ἡ ἐκκλησιαστική πολιτική, οικονομική ἐν πάσαις ταῖς ἐκφάνσεσιν αὐτῆς, κοινωνική καὶ ἄλλη κίνησις ἐν Κύπρῳ ἰδίῳ, ἐν τῇ ἐλευθέρῳ Μητρί Ἑλλάδι καὶ τῷ Πανελληνίῳ καθόλου.

Αἱ κατὰ τὸ προσηγηθὲν ἔτος γενόμεναι πολιτικαὶ καὶ κοινωνικαὶ ἀλλαγῆς, σύντομος καὶ περιληπτικὴ ἐκθεσις τῆς ὅλης συγχρόνου καταστάσεως τῶν πεπολιτισμένων κρατῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ, ἐν τῷ στρατῷ καὶ τῷ στόλῳ, ἐν ταῖς ἐπιστήμαις καὶ τοῖς γράμμασιν, ἐν τῇ βιομηχανίᾳ καὶ τῇ βιοτεχνίᾳ, ἐν τῇ ναυτιλίᾳ καὶ ἔμπορῳ καὶ περὶ παντὸς σπουδαίου παραγόντος προόδου καὶ εὐημερίας παρὰ παντὶ πεπολιτισμένῳ λαῷ.

Ἰδιαιτέρα θὰ γένηται προσπάθεια ὅπως οἱ ἀναγνώσται τοῦ «ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΛΕΥΚΩΜΑΤΟΣ» δύνανται νὰ πληροφορηθῶνται δι' αὐτοῦ τὴν ὅλην ἐθνικὴν κίνησιν καὶ πρόσθετον τοῦ Ἑλληνισμοῦ μακρὰν πάσης ἀηδοῦς κολακείας καὶ διαφημίσεως προσώπων ὡς τὰ πολλὰ πάσης μνεΐας ἀναξίαν. Ἐν πανοραμματικῇ σκιαγραφίᾳ κατ' ἔτος ὁ Ἕλληνας ἀναγνώστης πρέπει νὰ διεξέρχεται πᾶσαν ἐνδιαφερόμεσαν μεταβολὴν καὶ πρόσθετον ἐν ἁπαντί μὲν τῷ πεπολιτισμένῳ κόσμῳ καθόλου, ἰδίᾳ δὲ ἐν τῷ ἐλευθέρῳ καὶ ἀλυτρώτῳ Ἑλληνισμῷ.

Τὰς ἐπαγγελίας ταύτας ποιούμεθα πρὸς τὸ Ν. Κοινὸν τῆς Κύπρου μετὰ τῆς δεούσης ἐπιφυλάξεως, διότι παγκοίνως τυγχάνει γνωστὸν ὅτι εἴτε ἐθνικαὶ εἴτε τοπικαὶ περιπέτειαι δὲν ἀφίνουσι ἡμῶν ἀπερισπᾶστους οὐδὲ δυνάμεθα νὰ παραμένομεν ἀκίνητοι καὶ ἀπαθεῖς ἐν τῷ γραφεῖῳ ἡμῶν λογισταί.

Τὸ «Κυπριακὸν Λευκῶμα» θὰ ἀποτελεσθῇ ἐκ 400—500 σελίδων διὰ τὴν πρώτην ἐκδοσιν αὐτοῦ τίμημα δὲ ὀρίσθη 3 σελίνια διὰ τοὺς συνδρομητὰς τοῦ «Κυπρ. Φύλακος» καὶ 4 σελ. διὰ τοὺς ἄλλους ἀναγνώστας.

Ἄγγελια καὶ διαφημίσεις εἰς ἰδιαιτέρας σελίδας καταχωρίζονται ἐν τῷ «Κυπριακῷ Λευκῶματι» ὁλοσέλιδοι μὲν ἀντὶ μιᾶς λίρας καὶ κατ' ἀναλογίαν τίμημα μόνον τῆς σελίδος.

Ἐν Λευκῶσίᾳ τῇ 10 Ἰουλίου 1910.

Ὁ Ἐκδότης
Ν. ΚΑΤΑΛΑΝΟΣ Δ. Μ.

60

Οἱ καλλίτεροι Ἀθηναῖοι ἰατροὶ μεταξὺ τῶν ὁποίων οἱ κ. κ. Μαγγίνας, Βάφας, Ζαῖμης, Λοῦρος, Καλλιγιάννης, Καλλιωνίδης, Μαλανδρινός, Παπαβασιλείου, Βλαβιανός, Γκίτσιος, Τουφεξής, Κυταριόπουλος, Μπιστής, Πούμπουρας, Μιταντουής, Σωτηριάδης, Γαδάκης, Φαραντᾶτος, Καπρουλάς, Ρόκκος, Κανέλλης, Σκάσης, Ἀραβαντινός, Ἀντωνίου, Κεφαλόπουλος, Νικολοῦδης, Ἀδισῆς, Δεδούσης, Σακόραφος, Λαμπίκης, Καΐτης, Προτόπουλος κλπ. Συνηθὸν δι' ἐπιστολῶν των

ΤΑ ΨΑΔΑ ΣΑΡΙΖΗΣ, ΛΟΥΤΡΑΚΙΟΥ, ΚΥΛΛΗΝΗΣ ΚΑΙ ΤΣΑΓΕΖΙ
ΤΗΣ ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΕΤΑΙΡΙΑΣ (ΣΤΟΑ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ 17—21)

Σ. Π. Α. Π.

ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ

ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

Πρὸς ὁδηγίαν τῶν ἐνδιαφερομένων παραθέτομεν τὴν προκύπτουσαν διαφορὰν πρὸς ὄφελος τῶν ταξειδεύοντων μετὰ βιβλιάριον 2500 χιλιομέτρων, ἐν συγκρίσει μετὰ τὴν τιμὴν τῶν ἀπλῶν εισιτηρίων.

Ἐξ Ἀθηνῶν	Εἰσιτήρ.	Βιβλιάρ.	Εἰσιτήρ.	Βιβλιάρ.	Εἰσιτήρ.	Βιβλιάρ.
Διὰ Κόρινθον	9.20	7.30	4.60	7.85	6.40	3.85
» Ἀργος	15.70	12.50	7.85	12.20	10.16	6.10
» Τεμπόλη	23.20	18.80	11.60	18.—	15.—	9.—
» Μεγαλόπολις	29.20	22.—	14.60	21.95	18.30	11.—
» Κυπαρισσία	34.50	25.75	17.25	27.80	23.20	13.90
» Ἀκρόταν	19.50	15.50	9.20	13.05	10.85	6.55
» Πάτρας	25.—	18.—	10.—	19.65	15.55	9.35
» Πύργον	37.70	18.10	16.35	27.05	22.55	13.55
Ἐκ Πατρῶν						
Διὰ Πύργον	12.70	10.40	6.35	8.38	6.95	4.15
» Λαχανά	7.60	6.—	3.80	4.98	4.05	2.45
» Αἴγιον	5.10	4.—	2.55	3.35	2.80	1.70
» Κόρινθον	16.50	13.10	8.25	11.—	9.20	5.50
Ἐκ Τριπόλεως						
Διὰ Καλάμας	13.70	12.25	7.35	9.65	8.05	4.85
» Ναύπλιον	9.50	7.80	4.70	6.75	5.60	3.40

(*Ἐκ τοῦ Γραφεῖου)

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΙΓΓΛΕΣΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΟΣ

3 - ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ - 3

Διὰ τῆς ὑγιεινῆς τοῦ στόματος καὶ τῶν δόδοντων σώζετε οὐ μόνον τοὺς δόδοντας σας, ἀλλὰ προλαμβάνετε ἀπείρους νόσους τοῦ στόματος, τῶν δόδοντων, τῶν ὄστων, τοῦ φάρυγγος, τοῦ λάρυγγος, τῶν βρόγχων, τῶν πνευμόνων, ὡς καὶ τοῦ πεπτικοῦ συστήματος, πολλάκις δὲ σώζετε τὴν ζωὴν σας αὐτήν. Συνιστῶμεν ἐνθέρμως τὸν διακεκριμένον ἐπιστήμονα ὁδοντοίατρον κ. ΙΓΓΛΕΣΗΝ τοῦ ὁποῦ αἱ τρεῖς σκευασαὶ Ἑλεξία, Ὄδοντόκονις καὶ Ἀδαμαντίνη, εἶνε μοναδικαὶ εἰς τὸ εἶδος των. Διὰ τοῦ Ἑλεξηρίου παῖσι ἡ ὀδονταλγία καὶ ἡ νευραλγία. Εἶνε σκευασία ἀλάνθαστος καὶ ἀποτελεσματικῆ.

Πωλεῖται παρὰ τῷ ἰδίῳ ἀντὶ 2 δο. τὸ ψαλίδιον.

3 - Κοραή - 3

ΟΛΗΡΕΣ ΣΥΣΤΗΜΑ

ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ & ΛΟΓΙΣΤΙΚΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Διευθυντοῦ τῆς Ἀνωτέρας Πρακτικῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς Πειραιῶς καὶ τῆς εἰδικῆς Μονοταξίου Λογιστικῆς Σχολῆς.

- 1ον) Α' Βαθμὶς «Ἐγκυκλοπαιδείας Ἐμπορικῆς Μορφώσεως» Δρ. 10. Διὰ Ἑσστ. Ἐξωτ. τοὺς συνδρομητὰς «Ἐμπορίου» Δρ. 8 Φρ. 8
 - 2ον) Β' Βαθμὶς «Ἐγκυκλοπαιδείας Ἐμπορικῆς Μορφώσεως» καὶ τὸ «Ἐμπορίου» Γ' Ἔτους (Συνδρομὴ ἐτησίᾳ 1910—1911) 7 8
 - 3ον) «Τὸ Ἐμπορίου» Β' Ἔτους 7 8
 - 4ον) «Τὸ Ἐμπορίου» Α' Ἔτους 7 8
- Δρ. 29 Φρ. 32

Εἰς τοὺς Ἀγαράζοντας ὅλην τὴν σειράν χορηγεῖται ἔκπτωσης 10%.
Ἐμα τῇ λήψει τοῦ ἀντιτίμου πέμπονται ἐπὶ συντάσει ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν ἑξόδων.
Ἐλευθερὰ στέλλονται κανονισμοὶ καὶ προγράμματα ἀμφοτέρων τῶν Σχολῶν, ὡς καὶ Ἄγγελια, πίνακες περιεχομένων «Ἐγκυκλοπαιδείας» καὶ Ἐμπορίου» κλπ. Ὁδὸς Νοταρὰ 68, ἐν Πειραιεὶ.

Πελοπ. Ηλιοπούλου

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ (Σοφοκλείου)

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ "ΡΑΓΙΑ,"

Φιλολογικόν, Λαογραφικόν, Χρονογραφικόν Σατυρικόν, Εἰκονογραφημένον.

ΕΚΔΟΤΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ

Διευθυντὴς καὶ συντάκτης τοῦ "ΡΑΓΙΑ,"

ΕΝ ΚΥΡΗΝΕΙΑ, ΚΥΠΡΟΥ

(Ὁδὸς Βικτωρίας)

ΥΠΕΡ ΙΕΡΟΥ ΣΚΟΠΟΥ

Τιμὴ ἑκάστου Ἀντιτύπου

Ἐν Κύπρῳ σελίνια 2 — ἐν τῷ ἑξωτερικῷ Φράγκα Τρία

ΟΡΟΣ ΔΙΑΡΑΒΑΤΟΣ

Τὸ ἡμισυ τῆς συνδρομῆς δέον νὰ πληρώνηται σὺν τῇ

ᾠγραφεῖ, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἅμα τῇ παραλαβῇ

τοῦ βιβλίου.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΑΗΜΕΝΟΝ ΔΡΧ. 50,000,000 - ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡΧ. 10,275,000
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ: 'Εν Πειραιεί, Πάτραις, Σύρα, Καζάνις, Τριπόλει, Βόλοι και Λαρίσα.
 ΕΝ ΚΡΗΤΗ: 'Εν Χανίοις, 'Ηρακλείω και Ρεθύμνω.
 ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ: 'Εν Κωνσταντινουπόλει ('Υποκατάστημα ἐν Γαλατά μετὰ Πρωτοκόμιον ἐν Σταμπούλ, ἐν Ἀμιαῶ, Τραπεζοῦντι, Καρασούντι, Σμύρνη, Μερσίνη, Θεσσαλονίκῃ, Σέρραϊς, Καθάρων, Ξάνθη, Ἰωνανίοις και Χίω.
 ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ: 'Εν Ἀλεξανδρείῃ, (Μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίῃ Midan), Καίρο, (Μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίῃ Mousky), Ζαγαζιτικῆ και Μανσουρα.
 ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ ('Ν 22 Fenchurch Street) ἐν Λεμεσῶ (Κύπρου) και ἐν Χαρτοῦμ (Σουδῶν).

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ 31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1910

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Διαθέσιμα:			
'Εν τῷ Ταμείῳ και παρ' ἐγχωρίοις Τραπεζαῖς	Δρ.	14,482,715.63	
Παρά Τραπεζαῖς ἐν Ἐξωτερῇ και Συναλλάγματα ἐν χωροφυλακίῳ		19,169,192. —	Δρ. 32,651,907.63
Προεξοφλήσεις και Προκαταβολαὶ εἰρηματιῶν			31,735,725.43
Ἠγγυημένοι λογαριασμοὶ:			
'Επὶ ἐνεχύρω χρεογράφων	Δρ.	60,771,242.65	
Δι' ἐμπορικῶν και ἄλλων ἐγγυήσεων.		51,396,070.60	
'Επὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων		10,622,664.90	122,789,978.15
Τρέχοντες λογαριασμοὶ χρεωστικῶν			29,106,956.54
'Ομολογία Ἐθνικῶν Δανείων, Δημοτικῶν Ταμείων και Ἀνοήμων Ἐταιριῶν.			13,558,351.48
Χρεώγραφα και τοκομερίδια			8,746,181.32
Συμμετοχαὶ εἰς ἐπιχειρήσεις			5,740,264. —
Κτήματα Τραπεζῆς			4,797,685.95
'Εγκαταστάσεις και ἔπιπλα Κεντρικοῦ και Ὑποκαταστημάτων.			962,933.34
			250,089,983.84

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Κεφάλαιον Ἐταιρικῶν.		Δρ.	50,000,000. —
Κεφάλαιον τακτικῶν Ἀποθεματικῶν			5,275,000. —
'Αποθεματικῶν Προνοίας.			5,000,000. —
Καταθέσεις			
Ταμιευτήριον	Δρ.	92,252,147.09	
		13,024,730.93	105,276,878.02
Τρέχοντες λογαριασμοὶ πιστωτικοὶ			30,265,616.75
'Υποκαταστήματα			10,886,789.77
'Εξωτερικοὶ λογαριασμοὶ			35,726,286.66
Προσωρινοὶ λογαριασμοὶ και διόφρα			7,559,412.64
		Δρ.	250,089,983.84

Ὁ Γεν. Διευθυντής
Z. K. ΜΑΤΣΑΣ

Ὁ Διευθ. τοῦ Λογιστηρίου
Φ. Η ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἐκτελεῖ Προεξοφλήσεις, Εἰσπραξίς γραμματιῶν, Προκαταβολὰς ἐπὶ χρεογράφων και ἐμπορευμάτων. Ἀνοίγει τρεχομένους λογαριασμοὺς ἠγγυημένους και ἐν γένει ἀναδέχεται τὴν ἐκτέλεσιν πάσης τραπεζιτικῆς και ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως ὑπὸ συμφεροντάτους ὅρους. Λέγεται χρεώγραφα πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων. Ἐνοικιάζει χρηματοκιβώτια εἰς ἰδιώτας. Λέγεται καταθέσεις χρημάτων εἰς χροῦσιν και τραπεζογραφίματα πληρόνουςα τόκων:

3	%	εἰς πρώτην ζήτησιν
3 1/2	%	διὰ καταθέσεις ἐξ μηνῶν
4	%	ἐνός ἔτους
5	%	δύο ἔτων και ἐπέκεινα.

Διὰ τὰς εἰς τὸ Ταμιευτήριόν της, λειτουργοῦν καθ' ἑκάστην, καταθέσεις ὡς και τὰς χάριν ἀγαθοεργῶν σκοπῶν, πληρώνει τόκον 4 %.

ΠΛΟΥΤΟΣ
ΔΕΝΔΡΩΝ ΚΑΙ ΦΥΤΩΝ
 ΤΙΜΑΙ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΙ

Εἰδοποιούμεν τὸ Σὺν κοινῷ τῆς ποιότητος και τῶν ἐπαριῶν, διὰ εἰς τὰ ἐν Σποδοῖς Δενδροκομῆτα και φυτοκομῆτα μας, εἰσάγονται πρὸς πώλησιν και εἰς τιμὰς ἀσυναγωνίστους ἀπαντα τὰ ἐκλεκτὰ εἶδη τῶν Καρπιφόρων δένδρων Ἰαν εἴδη και ὕψι. Ὅμοίως ἀπαντα τὰ εἶδη τῶν Φοινικοειδῶν και Ἐσπεριδοειδῶν φυτῶν.

Ἀγαλαμβάνομεν τὸν καταγεγραμμένον Κήπων και Δενδροσοιχίῶν.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΚΑΝΤΟΡΟΙ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΥΨΗΛΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Η ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Εἰδικαὶ σχολαὶ ἀνωτέρων τεχνικῶν σπουδῶν.
 ΕΜΠΟΡΙΚΗ, ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ, ΓΕΩΡΓΙΚΗ, ΜΗΧΑΝΟΥΡΓΙΚΗ, ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ

Φοιτηταὶ διετής. Γίνονται δεκτοὶ και μαθητῆται Ἐγγραφαὶ ἀπὸ τῆς 20 Αὐγούστου. Μαθηματα ἀπὸ τῆς 15 Σεπτεμβρίου. Γραφεῖα Ἀκαδημίας και Διευθύνσεως ἐπὶ τῆς πλατείας Κύνιγγος ἐν Ἀθήναις. τὰ διδάκτρα ἡμετέροισιν εἰς τὸ 1/3 σχεδόν, πρὸς ἐπίσχεσιν τῶν τεχνικῶν σπουδῶν.

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΝ

Ὀλόκληρος	σελίς	εἰς ἐν τεύχος	Δραχ.	60
Ἡμίσεια	»	»	»	35
Τέταρτον	σελίδος	»	»	20
Ὀγδοον	»	»	»	12

Διὰ χῶρον μικρότερον τιμαὶ ἀνάλογοι
 Δι' εἰκονογραφημένας διαφημίσεις δι' ἕξ τεύχη ἢ περισσότερα ἰδιαιτέραι συμφωνίαι.

ΗΝΩΜΕΝΑ ΒΟΥΣΤΑΣΙΑ

48 - ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ - 48

Ἐάν αἱ Ἀθῆναι δύναται νὰ ὑπερηφανεύονται διὰ τὰς τελευταίας σημειωθεῖσας καταπληκτικὰς προόδους των μὴ ἀφορμὴ πρὸς τοῦτο εἶνε και τὸ μέγα αὐτὸ Κατάστημα εἰς τὸ ὁποῖον συνεκεντρώθη πλουσία ἐπιπλοῦσι, ἀπαστρέπτονα καθαριότης, πρόθυμος ὑπηρεσία, μοναδικὴ ἀφθονία και ποικιλία δλων τῶν εἰδῶν τῆς Ζαχαροπλαστικῆς και τῆς Γαλακτοκομίας. Πρῶτον αὐτὸ ἐκαινοτόμησεν εἰς τὸ ζήτημὰ τῆς εὐθηρῆς διανομῆς και ὄικον ἀγνοῦ και νοποῦ Ἀγελαδινῶν Γάλακτος !! Τὰ Γιαούρτια του κατέστησαν ὀνομαστά, ὅλα δὲ τὰ εἶδη τῆς Γαλακτοκομίας παρέχονται ἀφθονα, εὐθηρὰ, και με ὕψις ἐκλεκτὰ και ἐπιμελημένα. Τὰ δὲ εἶδη τῆς Ζαχαροπλαστικῆς γαργαλιστικώτατα, γενσικώτατα, ἀπολαυστικώτατα. Κατόπιν δλων αὐτῶν δικαίως θεωρεῖται τὸ κέντρον δλου τοῦ ἐκλεκτοῦ κόσμου. Δικαίως εὐρίσκουσι θέσιν μόνον οἱ προνοητικοὶ ποῦ φροντίζουσι ἐγκαίρως νὰ τὰς καταλαμβάνωσι και ἀκόμη δικαιότερον δλοι οἱ συγχάζοντες εἰς τὰ θέατρα δὲν θεωροῦσι τὴν διασκέδασιν των πληρῆ ἀν δὲν πάρωσι μετὰ τὸ τέλος τῆς παραστάσεως τὸ ἀναψυκτικόν των, ἢ τὸ παγωμένον γάλα των, ἢ τὴν ἀβρὰν κρέμαν των, εἰς τὰς πολυτελεῖς αἰθούσας των

ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΒΟΥΣΤΑΣΙΩΝ

48 - ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ - 48

ΗΝΩΜΕΝΑ ΒΟΥΣΤΑΣΙΑ

ΗΝΩΜΕΝΑ ΒΟΥΣΤΑΣΙΑ

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΠΡΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ
 ΜΕ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΛΗΘΕΝ ΦΡ. ΧΡ. 20.000.000
 Απορμήμενον εις 80.000 μετοχάς ὁράγκα χρυσᾶ 250 ἑκάστην

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ζαφείριος Κ. Μάτσας (Γενικός Διευθυντής Τραπεζῆς Ἀθηνῶν).
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ἰωάννης Εὐσεβίας Ὑποδιοικήτης τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος).
ΜΕΛΗ: Στέφ. Φραγκιδῆς, Διον. Στεφάνου, Δ. Γεωργιάδης, Δ. Ἡλιόπουλος, Ν. Μιδυρ-
 λῆς, E. Bowron, B. D'Erlanger, A. Ζαρίφης, Ch. Wehrang.

ΔΙΟΙΚΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ζαφείριος Κ. Μάτσας, Στέφανος Φραγκιάδης, Δημήτριος Ἡλιόπουλος, Γενικός Γραμματεὺς
Δημ. Γαλανόπουλος, Γενικός Ἐπιθεωρητῆς Γ. Κυριακός.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΙΣ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

ὑποκαταστήματα καὶ Πρακτορεία: Εἰς Πάτρας, Αἴγιον, Πύργον, Καλάμας, Κεφαλληνίαν, Ζά-
 κυνθον, Λευκάδα, Μεσσήνην, Μελιγαλά, Πύλον, Κορώνην Φιλιατρά, Μάραθον, Λεχαινά, Ἀγουλινί-
 τσαν, Κρικεοῦκι, Ζαχάραν, Ξυλόκαστρον καὶ Γόθειον.

ΕΡΓΑΣΙΑΙ

Προτασία ἐν γένει τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς Ἐμπορίας τῆς Σταφίδος-
 Παροχὴ δανείων ἐπὶ ἐνεχύρῳ σταφιδοκάρκου ἀποταμιευμένου εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς μέχρι τῶν 4)5 τῆς ἀξίας αὐτοῦ
 καὶ ἐπὶ τῷ οὐκ ἀντῆρου τῶν 6 ο)ο ἑτησίως.
 Ἄγορά προσφερομένου ἀπὲρ σταφιδοκάρκου εἰς τὰς ὁρισμένας ἐν τῇ συμβάσει τιμὰς, πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ κατω-
 τάτου ὁρίου τιμῆς. Διαφήμισις τοῦ προϊόντος εἰς τὰς ξένας ἀγοράς πρὸς ἐκπαύτησιν τῆς σημερινῆς κατανα-
 λωσῶς του κ. τ. λ.

ΕΡΓΑ ΤΗΣ Δ^ΟΣ ΕΥΓΕΝΙΑΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΕΚΔΟΘΕΝΤΑ				ΑΝΕΚΔΟΤΑ			
ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ	Α'	τόμος	Φρ.	3.00	Η ΜΟΝΑΧΗ	δρᾶμα βυζαντινὸν	τρίπρακτον
>	Β'	>	>	2.00	Ο ΕΞΙΛΑΣΜΟΣ	>	κοινωνικὸν >
>	Γ'	>	>	1.50	Η ΚΛΕΦΤΟΠΟΥΛΑ	>	ιστορικὸν >
ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ	>	>	>	2.00	Η ΤΖΕΝΗ ΜΕ ΤΟ ΓΕΛΟΙΟ ΤΗΣ	κοινωνικὸν	
Η ΓΚΟΥΡΑΙΝΑ	Ἱστορικὸν μυθιστόρημα,				δραμᾶτιον μονόπρακτον, μεταφρασθὲν εἰς τὴν Ἀγγλικ.		
	ἔξ	ὑπερπετακοσίων	σελίδων.	5.00			

Σειραὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως τοῦ Α' Β' καὶ Γ' ἔτους πωλοῦνται εἰς τὰ
 Γραφεῖά μας πρὸς 18 φρ. ἑκάστην.